Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 309
Vineri 12 aprilie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

IN ACEST NUMAR

GRĂBIREA LUCRĂRILOR AGRICOLE — SARCINĂ DE CĂPETENIE

Să aplicăm în mod diferențiat măsurile agrotehnice

Prof. ing. ȘTEFAN DIMANCEA

Se poate spune cu drept cuvînt că nici o ramură de producție nu necesită o aplicare creatoare diferențiată a recomandărilor științifice în măsura în care o cere agricultura. In fiecare an, fiecare petec de pămînt necesită o aplicare mai mult sau mai puțin diferențiată a oricărei măsuri agrotehnice. Unele măsuri bune de aplicat în anumiți ani și în anumite regiuni, se dovedesc inutile sau dăunătoare în alți ani sau alte regiuni.

Primăvara anului 1957, mai secetoasă ca deobicei, a venit mai de timpuriu, după o iarnă relativ ușoară și în general săracă în precipitații. Vara și toamna anului 1956 au fost de asemenea secetoase și călduroase. Trei sezoane consecutive de secetă urmate de al 4-lea — primăvara — care a început de asemenea cu secetă, au provocat în multe regiuni o uscare accentuată a solului. Determinările de umiditate făcute de noi pe solul brun roșcat de pădure de la Băneasa — București arată că stratul de 10 — 12 cm de la suprafață e destul de uscat; umiditatea crește între 10 — 40 cm, apoi începe din nou să scadă în mod accentuat. Situația este asemănătoare în multe regiuni ale țării. De aceea, o grijă deosebită trebuie să dăm lucrărilor care contribuie la păstrarea umezelii ce mai există în sol și la înmagazinarea apei din eventualele ploi.

Pentru griul de toamnă, e bine să se execute grăpatul cu grapa stelată de tip Pusenat, I.M.S. Roman sau orice alt tip de grapă stelată după ce se dau îngrășămintele azotate și fosfatice ușor solubile și chiar mraniță. In lipsa grapei stelate se poate folosi mai ales pe semănăturile ieșite viguroase din iarnă, grapa cu colți dar numai perpendicular sau oblic față de sensul rîndurilor.

Nu se recomandă folosirea grapei cu colți la semănăturile ieșite slăbite din iarnă, cu pămîntul afînat prin înghețuri și dezghețuri și nici la semănăturile descălțate (cu rădăcinile dezvelite). Pe semănăturile descălțate este necesar să se treacă cu grapa stelată cu colții mici sau cel mai bine cu tăvălugul neted. Tăvălugirea semănăturilor descălțate pune rădăcinile plantelor în contact cu solul, îndeasă nodul de înfrățire, ajută la urcarea către suprafață a apei din profunzime și la înrădăcinarea mai bună a plantelor.

In această primăvară multe grine de toamnă au avut iar unele au și acum nevoie de tăvălugit, nu de grăpat. De aceea e bine ca în fiecare caz în parte să se chibzuiască bine care anume lucrări să se aplice.

O grijă deosebită trebuie dată grăpatului tuturor arăturilor de toamnă, indiferent dacă se seamănă acum sau mai tîrziu. Această lucrare trebuie făcută pornind de la un colț al parcelei sau tarlalei, în diagonală, către colțul opus, realizîndu-se astfel printr-un mers continuu două grăpări în două direcții perpendiculare.

Pînă la semănatul culturilor mai tîrzii, pe aceste suprafețe se va lucra cu cultivatorul sau prășitoarea urmata de grapa ușoară ori de cîte ori va fi nevoie. In loc de cultivator se poate folosi polidiscul sau grapele cu discuri, dînd unghiului de atac o înclinare de circa 17 grade. Dacă între timp vin ploi, grăparea se va repeta.

Toate suprafețele încă nearate care urmează a se însămînța cu culturi mai tîrzii se vor ara la 16—18 cm. de îndată nu în ajunul semănatului. In regiunile de stepă și silvostepă, dacă seceta se menține, arăturile se vor tăvălugi cu tăvălugi netezi, după care se va trece cu o grapă ușoară cu colți, sau se vor folosi tăvălugi inelați după care nu se mai grăpează. Dacă pămîntul nu are suficientă umiditate și seceta se menține, tăvălugul este necesar chiar și în celelalte regiuni.

In această primăvară secetoasă este necesar ca tăvălugul să fie folosit și la semănăturile de primăvară făcute în arături de toamnă sau de primăvară. Tarlalele care se seamănă acum trebuie tăvălugite, apoi grăpate cu o grapă de mărăcini aspră.

Trebuie subliniat că orice teren tăvălugit trebuie grăpat de îndată pentru a împiedica evaporarea apei la suprafața solului.

Dacă pe suprafețele arate pînă acum la 16—18 cm. (nu mai adînc) tăvălugite și apoi grăpate cad ploi, grăparea e bine să se repete (cu grapa cu colți) solul menținîndu-se curat și afînat la suprafață pînă la semănat. In ajunul semănatului este bine să se lucreze cu cultivatorul, extirpatorul sau prășitoarea urmate de grapă.

Dacă stratul superficial se menține uscat e bine ca semănatul să se facă ceva mai adînc ca deobicei pentru ca semințele să găsească în sol umiditatea necesară.

O agrotehnică specială trebuie aplicată pe terenurile din luncile inundabile și pe pante. Terenurile inundabile de pe malul Dunării și al afluenților ei — care în această primăvară trebuie folosite pînă la cel mai mic petec — dacă au fost arate din toamnă, acum se vor lucra superficial la 10—12 cm cu polibrăzdarul urmat de grapă. Dacă seceta se menține, arătura superficială se va tăvălugi și apoi grăpa. Terenurile inundabile nearate în toamnă, se vor ara imediat la circa 18 cm. adîncime, cu grapa după plug, iar dacă seceta se menține, după arat se vor tăvălugi și grăpa din nou.

In cazul cînd pe aceste terenuri se va semăna porumb, sfeclă, floarea-soarelui, etc. (în afară de păioase) este necesar să se mai facă o arătură superficială de 10-12 cm. cu polibrăzdarul urmat de grapă. Terenurile de baltă necesită două arături, prima, timpurie, mai adîncă, iar a doua, cu cîteva zile înaintea semănatului, mai superficială, pentru a distruge cît mai multe buruieni și dăunători, care sînt din abundență pe aceste terenuri. Neexecutarea celei de a doua arături pe terenurile de baltă duce deseori la înfocarea semănăturii de porumb distrusă de dăunători.

Și acum o recomandare a cărei aplicare interesează gospodăriile agricole colective, gospodăriile de stat etc. Dacă forțele de lucru nu permit executarea arăturilor de primăvară în termenul cel mai scurt, pentru a păstra apa în sol pînă la arătură e bine să se treacă repede, pe întreaga suprafață nearată, cu grapa cu colții în două sensuri sau cu polidiscurile de dezmiriștit.

Recomandările făcute mai sus trebuie aplicate în mod diferențiat și creator pentru că numai astfel ele pot fi de folos și pot contribui la înlăturarea neajunsurilor provocate de condițiile climatice nefavorabile din această primăvară.

S-a constatat că într-o singură zi de primăvară se poate evapora din pămînt o cantitate de 30.000 litri de apă la hectar.

Pentru a păstra apa existentă în sol să grăpăm cît mai grabnic semănăturile și ogoarele de toamnă, să executăm într-un timp scurt toate arăturile de primăvară, grăpîndu-le în aceeași zi, pe măsura efectuării lor.

Din codași au devenit fruntași

Zilele trecute am poposit la S.M.T. Inotești, regiunea Ploești. Tov. ing. Mihai Seceleanu, agronomul șef al stațiunii, tocmai se pregătea să plece pe teren. L-am rugat să mai întîrzie cîteva minute și l-am întrebat:

— La direcția agricolă a regiunii am auzit multe vorbe de laudă despre stațiunea dvs. Ați fost codași ani de zile. Acum ați devenit fruntași, îndeplinind și depășind planul din campania de primăvară. Cum ați reușit să îndepliniți într-un timp atît de scurt sarcinile de plan ale campaniei?

— Am tras învățăminte din lipsurile pe care le-am avut în muncă în anii trecuți, cînd eram mereu codași pe regiune — mi-a spus tov. ing. Seceleanu. De aceea de data aceasta ne-am pregătit mai bine ca oricînd. In actuala campanie, stațiunea noastră a avut de executat în total 3.685 hantri de lucrări pe ogoarele celor 7 gospodării colective, ale celor 60 de întovărășiri agricole și ale celor peste 1.500 de țărani muncitori cu gospodării individuale, cu care am încheiat contracte. Pînă la 1 aprilie, mecanizatorii noștri au executat însă 3.867 hantri, depășind planul cu 4,9 procente. Succesul nostru se datorează în primul rînd asigurării terenului de lucru în procent de 137 la sută. Apoi, bunei pregătiri a utilajului și antrenării mecanizatorilor în întrecerea socialistă, sub lozinca: Toate tractoarele să funcționeze permanent în brazdă. Intr-adevăr, tractoriștii noștri au muncit și muncesc altfel decît pînă acum. Ei dau o mare atenție îngrijirii mașinilor. Iată, am început campania acum 45 de zile și pînă în prezent n-am avut nici un tractor căzut în brazdă. Rareori s-a întîmplat ca vreunul să mai stea o oră-două pentru înlocuirea vreunui șurub sau a unei garnituri. Astfel de mici defecțiuni au fost numaidecît înlăturate de către mecanicii noștri de sector sau de către tovarășii de la atelierul-mobil. Trebuie subliniat în mod deosebit că acum, în cadrul îngrijirilor tehnice, tractoriștii alimentează motoarele direct din cisternă, cu pompe speciale. In mod exemplar își îngrijesc mașinile tractoriștii Nicolae Vlad, Dinu Mihai și Aristide Vasilescu.

— Dacă tractoriștii muncesc cu tragere de inimă, înseamnă că le-ați asigurat și condiții bune de trai — i-am mai spus agronomului șef.

— Intr-adevăr, anul acesta, mai mult ca oricînd, ne-a preocupat îndeaproape grija față de om. Brigăzile au fost asigurate cu alimente bune și consistente.

In prezent — a încheiat agronomul șef — executăm lucrări de cultivație pe cele 4.200 ha arate în toamnă și destinate pentru însămînțarea porumbului. Pînă acum au și fost cultivate aproape 1.000 de hectare. Pe de altă parte, agronomii noștri de sector contribuie și la lămurirea colectiviștilor și întovărășiților pentru a-i determina să însămînțeze numai sămînță de porumb hibrid. Ascultînd de sfaturile acestora, colectiviștii din Baba Ana, bunăoară, vor însămînța cu porumb hibrid 150 de hectare.

*

I-am mulțumit tov. inginer pentru lămuririle date și le-am urat harnicilor mecanizatori de la S.M.T. Inotești noi și frumoase succese în muncă.

GH. BACIU

Roadele întrecerii între mecanizatori

S.M.T. Greci se numără printre primele stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Galați care au început lucrările agricole din actuala campanie de primăvară. Avîntul cu care mecanizatorii au pornit întrecerea socialistă ca și alcătuirea de diferite agregate le-a înlesnit să folosească întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole. Ca urmare, S.M.T. Greci a executat pînă la 6 aprilie a.c. un volum de lucrări de peste 4.500 hantri, în loc de 43?? hantri cît prevedea planul din campania de primăvară.

Fruntașă pe stațiune este brigada condusă de Iordan Iordache care lucrează la gospodăria colectivă „Pavel Tcacenco" din comuna Carcaliu. Mecanizatorii acestei brigăzi au depășit planul cu 25 la sută. Locul al doilea în întrecere îl ocupă brigada a II-a, condusă de Năstase Buceanu care a înregistrat o depășire de 10 la sută.

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Greci lucrează la arături pentru însămînțatul porumbului.

C. ION
corespondent

Crește și se întărește sectorul socialist al agriculturii

Intr-o singură zi, 44 de cereri

In întovărășirea agricolă care a luat ființă de curînd în satul Toporăști, comuna Cursești, raionul Vaslui, s-au înscris într-o singură zi 44 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de 53 hectare. Printre cei care au făcut cereri în această zi se numără țăranii muncitori: Vasile Gh. Loghin, Dumitru I. Bordeianu, Gheorghe Gh. Loghin, Dumitru T. Barzu, Ion Gh. Bordeianu, Gheorghe V. Bordeianu, Constantin I. Virlan și alții. Creșterea numărului membrilor acestei întovărășiri se datorește în mare măsură faptului că activiștii de partid și de stat din comuna Cursești au intensificat munca de lămurire și convingere în rîndul țăranilor muncitori.

LAURENȚIU DIACONESCU
corespondent

O nouă întovărășire agricolă în Cofușca

De curînd, în satul Mihail Kogălniceanu din comuna Cofușca, regiunea Suceava, a luat ființă o întovărășire agricolă. Cele 23 de familii de țărani muncitori care au pornit pe calea arătată de partid au dat întovărășirii lor numele de „Pacea", nume scump întregii omeniri muncitoare. La întemeierea acestei noi unități agricole cooperatiste din Cofușca au contribuit din plin tovarășii Constantin Barbocaru, instructor de partid, Vasile Chiriac, președintele sfatului popular comunal, Ion Ursache, tehnician agronom, precum și țăranii muncitori Mihai Ciobanu, Vasile Bărbocaru și alții.

GH. CIOBOTARU
corespondent

A treia întovărășire în comuna Deleni

Zilele trecute, 47 familii de țărani muncitori din satul Delenii de Sus, comuna Deleni, raionul Vaslui, au pus bazele unei întovărășiri agricole. Printre cei care au muncit pentru înființarea acestei noi unități agricole socialiste se numără țăranii muncitori T. Crăciun, Ion Blăniță, Anica Pară, Vasile V. Blăniță și alții.

Această întovărășire este a treia în comuna Deleni. Ea a primit numele de „1907". Ca președinte al ei a fost ales Ion Blăniță, iar ca secretar — casier Ion V. Pană. Noii întovărășiți au și început muncile de primăvară pe 35 hectare.

VICTOR VASILIU
corespondent

Contribuția comisiilor de femei din raionul Cîmpina

Comisiile de femei din raionul Cîmpina, dornice fiind să contribuie din plin la traducerea în viață a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956, în ce privește intensificarea muncii pentru transformarea socialistă a agriculturii, au înregistrat succese importante.

Astfel, comisia de femei din comuna Țintea, condusă de tovarășa Maria Șerban, desfășurînd larg munca de lămurire în rîndul femeilor, asupra avantajelor muncii în comun a pămîntului, a reușit în ultima vreme să convingă 11 femei să depună cereri de intrare în întovărășirea existentă și în gospodăria agricolă colectivă care va lua ființă în curînd.

In comuna Mislea membrele comisiei de femei Steliana Fărcuș și Maria Bădulescu au lămurit 6 familii să intre în întovărășire. De asemenea, responsabila comisiei de femei din orașul Băicoi, Cornelia Mătăsaru, a reușit să înscrie în întovărășirea „8 Martie" 11 tovarășe.

Demnă de remarcat este și inițiativa comisiei de femei din orașul Bușteni, care a organizat o consfătuire cu femeile crescătoare de vite în cadrul căreia s-au prelucrat materiale în legătură cu avantajele creșterii în comun a vitelor. Indată după această consfătuire, încă 9 familii s-au înscris în întovărășirea zootehnică.

Și în comuna Provița de Jos, comisia de femei a reușit să lămurească 27 gospodine care au depus cereri pentru a constitui o întovărășire zootehnică.

MARIA CONSTANTINESCU
corespondent

Zilnic un hantru peste normă

Cu planul campaniei îndeplinit

După ce organizatorul de partid, tov. Ion Petre, le-a făcut cunoscut angajamentele mecanizatorilor din brigada a 15-a de la S.M.T. Chirafiei, de a executa zilnic un hantru peste normă, cele 4 brigăzi permanentizate de la S.M.T. Fetești (a 7-a, a 9-a, a 10-a și a 11-a), care lucrează în comunele Maltezi, Ștefan cel Mare, Stelnica și Fetești, și-au luat angajamente asemănătoare. Indemnat de tov. inginer S. Secară, directorul stațiunii, m-am dus să văd la fața locului cum lucrează tractoriștii din brigada a 7-a.

De la bun început, tov. Gh. Nicolaie, șeful brigăzii, m-a informat, că brigada sa a terminat la vreme însămînțările din epoca I și a făcut arături pentru însămînțarea porumbului (ce va începe în curînd) pe aproape 300 de hectare din ogoarele colectiviștilor din Maltezi și Retezatu.

— Cu toate că pînă la încheierea campaniei mai sînt multe zile de lucru, noi ne-am și îndeplinit planul de producție, realizînd aproape 800 de hantri, — mi-a mai spus șeful brigăzii.

— Cum reușiți să executați zilnic un hantru peste normă? l-am întrebat.

— Nu-i nici un „secret". Totul constă în atenția deosebită ce o acordăm respectării îngrijirilor tehnice. Vreau să mai adaug ca de regulă, ora 7 dimineața ne găsește cu toate tractoarele (cărora în prealabil le facem îngrijirea zilnică) în brazdă. In timpul prînzului, — pentru a nu pierde nici un minut bun de lucru, — eu schimb, pe rînd, pe fiecare tractorist pînă își ia masa. Seara, lucrăm pînă după ora 21, la lumina farurilor. In felul acesta, tractoriști ca Ion Cernica de la KD-uri, Gh. Sava și Dumitru Candit de la I.A.R.-uri, au reușit, nu numai să-și depășească planul din campanie și să realizeze zilnic cîte un hantru peste normă, dar să și prelungească cu mulți hantri durata de funcționare a tractoarelor între două reparații.

I. LEȘEANU

1.500 de hantri fără nici o reparație

Printre vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Aradul Nou, care au obținut succese de seamă în primăvara acestui an, se numără și tov. Matei Eizenbauer din brigada a II-a.

In timpul iernii trecute la controlul general al tractoarelor în vederea reparațiilor, mecanicii au constatat cu bucurie că M.T.Z.-ul pe care lucrase tractoristul Eizenbauer fusese atît de bine îngrijit, încît nu avea nevoie nici măcar de schimbarea unui șurub. De la luarea în primire a tractorului, tov. Eizenbauer și executase 1.320 de hantri fără vreo reparație.

Aplicînd cu aceeași grijă normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, și în primăvara acestui an, vrednicul tractorist Eizenbauer a făcut arături și cultivație la gospodăria colectivă din Tisa Nouă, în volum de peste 180 de hantri, realizînd sarcina de plan în proporție de 214 la sută. Aceste lucrări au fost executate de asemenea fără a fi nevoie de vreo reparație cît de mică la tractor. In felul acesta, tractoristul Eizenbauer a executat pînă acum 1.500 de hantri cu același tractor, neschimbîndu-i nici o piesă. Demn de subliniat este și faptul că în numai 8 zile de lucru, el a cîșgat peste 1.800 de lei.

Realizări frumoase au dobîndit și alți tractoriști de la S.M.T. Aradul Nou — cum sînt Samuil Cervinschi din brigada I-a, Iosif Bernoti din brigada a 7-a, Iosif Pătrunjel din brigada a 8-a — care au obținut o mare depășire a planului din campania de primăvară.

ION BONAȘ
corespondent

Ce poți face azi nu lăsa pe mîine

Comuna Podoleni este una din comunele raionului Buhuși, care are cele mai mari suprafețe ce trebuie arate și însămînțate în această primăvară. In pregătirile făcute în vederea bunei desfășurări a campaniei s-au obținut succese însemnate. Astfel, au fost cărate pe ogoare importante cantități de gunoi de grajd, a fost tratată și selecționată o mare cantitate de seminte și au fost reparate cele peste 200 de atelaje existente în comună.

Cu toate acestea, în comuna Podoleni arăturile și însămînțările de primăvară se desfășoară într-un ritm neîngăduit de încet. Căci, în 10 zile au fost arate și însămînțate numai 20 de hectare cu orz și ovăz, adică a treia parte din suprafața planificată pe zi.

Rămînerea în urmă a lucrărilor agricole în această comună se datorește în primul rînd comitetului executiv al sfatului popular comunal, precum și organelor agricole, care n-au arătat țăranilor muncitori importanța efectuării la timp a arăturilor și însămînțărilor de primăvară și nu i-a îndemnat la treabă. Secretarul sfatului, C. Sandu, spune, ca justificare, că încă nu s-au arătat din plin semnele primăverii, nu au venit încă toate berzele și nu au înflorit toți porumbarii. Gluma tov. secretar al sfatului popular comunal ori cît de bine ar fi ticluită nu trebuie luată în seamă nici măcar pentru simplu haz. Țăranii muncitori din comuna Podoleni au tot interesul să urmeze pilda celor din comuna Costișa, bunăoară, care au arat și însămînțat în ultimele zile peste 250 de hectare și grăbesc lucrările agricole, știind că timpul nu așteaptă și că ce poți face azi nu trebuie lăsat pe mîine.

PE SCURT

● S-au însămînțat 419 ha cu ovăz și 134 ha cu orz de primăvară. In frunte se află gospodăria colectivă din Sălciile.

● Organele agricole din comunele Parepa și Ciumați nu prea dovedesc interes pentru grăbirea lucrărilor de primăvară în cîmp. Așa se și explică de ce comunele de mai sus sînt codașe în muncile agricole.

● In 5 zile s-au însămînțat cu sfeclă de zahăr 360 de hectare, iar cu floarea-soarelui 117 hectare.

● Tehnicienii agronomi Petre Jarnea, din comuna Colceag, și Rada Bira, din Drăgănești, sînt toată ziua în mijlocul sătenilor pe care îi îndrumă să grăbească arăturile și însămînțările. In același timp, tehnicienele agricole Maria Stoica, de la Dumbrava, și Ioana Croitoru, de la Ciorani, stau toată ziua la sediile sfaturilor populare, neglijînd munca ce le-a fost încredințată.

(din corespondența trimisă de Stan Roșculeț — corespondent voluntar)

TRUFANDALE...

Toată iarna, grădinarii au robotit la răsadnițe; au cercetat, grijulii, firicelele de răsaduri — roșii, vinete, ardei — plăpînde la început, apoi din ce în ce mai mărișoare, mai viguroase. Intr-o bună zi, răsadurile s-au cerut, parcă, să fie mutate în alte răsadnițe, să fie repicate, — cum spun grădinarii acestei lucrări dinaintea plantării lor în cîmp.

Au trecut zile, și soarele mai darnic în lumină și căldură a mîngîiat blînd cu razele sale răsadurile. Grădinarii au avut grija în acest timp și de pogonașele de ceapă, usturoi, salată, spanac, aflate în cîmp. Iar acum, ei au scos pe piață verdețurile ce stau la loc de cinste pe masa omului muncitor, mai ales lîngă o bucată de brînză nouă, sau lîngă o friptură, fie ea la tavă sau la tigaie.

Trufandalele!

Le-am așteptat cu toții, dar mai abitir le-au așteptat grădinarii, căci o dată cu scoaterea lor pe piață, ei încep să primească răsplata muncii ce au depus-o cu răbdare și migală. Așa au făcut și cei din Dărăștii de Jos, Dărăștii de Sus, Cornetu sau Vîrteju, raionul Domnești, regiunea București. Și acum, la centrele de achiziții ale cooperativelor sătești au început predările.

Centrul de achiziții din Dărăștii de Jos. Gestionarul centrului a notat deunăzi în registru: 124.640 legături de ceapă verde, — marfă adusă de grădinarii din această comună. Gheorghe Burada s-a prezentat cel dintîi, cu căruța plină:

— Poftim la numărătoare, tov. Mihai, s-a adresat el gestionarului, dîndu-și căciula pe ceafă, și amîndoi au numărat apoi cele 6.000 legături de ceapă aduse.

— Acum poftește dumneata nene Gheorghe, să-ți primești banii pe marfă — a zis gestionarul, după ce a terminat numărătoarea.

Harnicul grădinar a încasat atunci suma de lei 3.000, bani „bătuți pe muchie", și a dat binețe gestionarului căruia între timp îi venise alți producători.

— Sînt și eu aici, tovarășe Mihai, s-a auzit glasul lui Florea Crăcan. El adusese 5.000 de legături de ceapă pe care a primit 2.500 lei.

Florea Crăcan a așteptat pînă a descărcat marfa și prietenul său, Crăciun Florea, cu care s-a prins apoi la vorbă:

— Bună treabă, măi frate: marfa ici, centrul de achiziții ici, preț bun, socoteală cinstită, nu ca atunci cînd vindeam munculița noastră la negustorii care ne-au speculat și ne-ar specula ei și acum dacă n-ar fi înlesnirea asta de a vinde la cooperativă... a zis Florea Crăcan către prietenul său.

Gestionarul centrului de achiziții al coperativei din Dărăștii de Jos, care auzise discuția, intră și el în vorbă.

— Am fost ieri la raion, la Agevacoop, și mi-a spus tov. Mironescu, șeful serviciului comercial și achiziții, că prin Agevacoop-ul nostru au fost trimise la oraș, numai în primele zile ale lunii aprilie, 340.000 legături de ceapă, 120.000 legături de usturoi și peste 50.000 de bucăți salată verde, — trufandale.

Intr-adevăr grădinarii din comunele raionului Domnești trimit zilnic pe piața Bucureștiului tot mai multe zarzavaturi timpurii, contribuind la lărgirea schimbului de mărfuri între oraș și sat.

RADU SANDU

Colectiviștii din Mădăraș au terminat însămînțarea culturilor de primăvară

Datorită bunei organizări a muncii în cadrul brigăzilor permanente de producție, colectiviștii din comuna Mădăraș, regiunea Oradea, au terminat însămînțarea culturilor de primăvară. In total, au fost însămînțate cu diferite culturi 504 ha. din care cu porumb, 180 ha.

La însămînțarea porumbului s-a folosit pe întreaga suprafață numai sămînță hibridă.

Și muncitorii zootehniști din gospodăria de stat „30 Decembrie", raionul Bujor, regiunea Galați, au condiții de viață din ce în ce mai bune. Clișeul arată un dormitor comun în care încap 80 de paturi.

MEȘTERUL BUCIUMAȘ

Meșterul de buciume și fluiere, Mihai Lăcătuși din Cîmpulung Muscel, conducător al unei echipe vestite de fluierași, dăltuiește singur uneltele necesare echipei sale. Iată-l în fotografie lucrînd la un bucium lung de 4 metri înfășurînd coaja umedă de mesteacăn.

Ce să citim

Eduard Maynial: „J. H. FABRE"

Omul de știință francez J. H. Fabre și-a căpătat un mare renume și a adus foloase omenirii întregi prin cercetările sale privind viața insectelor. Obiceiurile fiecărei gîze, alcătuirea ei, pagubele ori foloasele pe care le aduce, felul și mijloacele cu care își apără existența, munca în folosul ei sau al celorlalte insecte cu care trăiește, și chiar în folosul omului, — au fost cercetate și descrise în lucrările lui Fabre.

„A fost odată un pui de țăran foarte sărac", așa își începe Eduard Maynial cartea despre Fabre, carte în care ne face o descriere măiastră a vieții lui, ajutîndu-ne să-l cunoaștem pe acest țăran, ajuns mare om de știință — o glorie a lumii întregi — și care nu și-a pierdut cumpătul, nu s-a înfumurat și n-a umblat după titluri înalte. Urmînd școli superioare, om învățat, el se întoarce la țară. Își duce viața întreagă la sat, și lumea îl numește „pustnicul din Serignan". Acolo el se consacră științei, instalîndu-și un laborator modest. Dar laboratorul său cel mare rămîne natura, grădinile și cîmpiile.

El studiază cu grijă, face experiențe îndelungate, notează atent rodul cercetărilor sale. Rezultatele îndelungilor cercetări, care au adus mari servicii științelor naturii, Fabre le-a înmănunchiat în marea sa carte „Amintirile entomologice". Tovarășii lui de muncă sînt oameni simpli, din sat. Povestirile lui despre viața insectelor, scrise într-o limbă fermecătoare, sînt citite cu mult interes. Rezultatele cercetărilor sale științifice au făcut ca numele să-i fie înscris în cartea marilor oameni ai lumii.

GEORGE BICAZ

La al treilea avans în bani

Încă nu s-a împlinit un an de la înființarea gospodăriei colective piscicole din comuna „23 August", raionul Galați, și iată că a și început să se vorbească despre frumoasele rezultate obținute de către membrii ei. De altfel nici nu-i de mirare. Chiar din primele zile, colectiviștii din „23 August" au dovedit că sînt puși pe fapte mari. În lunile de vîrf ale perioadei de pescuit din toamna anului trecut, pescarii colectiviști de aci au desfășurat o muncă atît de rodnică, încît mulți dintre ei au obținut venituri bănești de cîte 2.500 și chiar 3.000 de lei.

Încurajați de rezultatele dobîndite, colectiviștii din comuna „23 August" au lucrat cu tot atîta zel și în primele luni ale anului 1957. Iar munca lor i-a răsplătit din plin. Numai în lunile ianuarie și februarie, ei au realizat din valorificarea peștelui vînat un venit de aproape 20.000 lei. Acest lucru a permis să se repartizeze drept avansuri bănești cîte 17 și respectiv 18 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată în lunile respective.

În prezent se fac calculele necesare pentru repartizarea celui de al 3-lea avans în bani, care va fi dat colectiviștilor zilele acestea. Au de ce să fie bucuroși Stere Pandele, Dumitru N. Pandele, Ion Rășchitor, Ion Mitache și alți colectiviști harnici din această gospodărie. După venitul obținut din valorificarea peștelui vînat în luna martie, se crede că suma care se va repartiza la fiecare zi-muncă nu va fi mai mică de 20 lei.

I. CENUȘE
corespondent

Pentru fondul central al Statului

Desfășoară o rodnică activitate

Pornind la muncă cu un nou avînt, conducerea și lucrătorii Agevacoop-ului Vidra, regiunea București, au reușit să obțină pînă acum însemnate depășiri de plan la achizițiile de produse agroalimentare. Astfel, prin cele 19 cooperative de consum din raion au fost achiziționate de la țăranii muncitori: 22.451 kg de grîu; 10.125 kg de floarea-soarelui; 28.926 kg de porumb; 74.237 ouă; 1.008 kg de păsări; 149.000 kg de rădăcinoase și 136.000 kg de diferite legume.

Printre cooperativele de consum din raionul Vidra care au achiziționat cele mai multe produse agricole, îndeplinindu-și și depășindu-și planul pe trimestrul I cu mult înainte de termen, se numără cooperativele Valea Dragului, Vărăști și Vidra.

În același timp, Uniunea raională a cooperativelor de consum Vidra a pus la dispoziția țăranilor muncitori mari cantități de mărfuri industriale, atît pentru vînzarea liberă cît și pentru comerțul de întîmpinare.

Și-au depășit planul la achiziții

Țăranilor muncitori din comunele raionului Amaradia le-au fost puse la dispoziție prin cooperativele sătești importante cantități de mărfuri industriale. De pildă, în cursul a 80 de zile ale primului trimestru, cooperativele din acest raion au primit mărfuri spre desfacere în valoare de 3.507.000 lei, adică cu 308.000 lei mai mult decît în trimestrul I al anului 1956.

Totodată, numărul țăranilor muncitori care au valorificat produse agricole prin cooperative a crescut și mai mult. Astfel cooperativele au putut achiziționa peste plan 9.375 kg de porumb, 6.819 kg de grîu, 421 kg de lînă și diverse alte produse agricole în valoare de 358.000 lei.

Printre cooperativele fruntașe la achiziții se numără și cele din Goești, Balota și cea din Tălpași.

Materie primă pentru fabricile de postav și stofe

Cunoscînd avantajele de care se bucură producătorii agricoli care încheie contracte cu statul, crescătorii de oi din comunele și satele raionului Muscel au contractat pînă mai zilele trecute aproape 40.000 kg de lînă fină, semifină și groasă — materie primă pentru fabricile noastre de postav și stofe.

Numai în comuna Stoenești, de pildă, crescătorii de oi au contractat 5446 kg de lînă, dintre care 700 kg de lînă fină și 2110 kg semifină, iar cei din Bucăr au contractat 4195 kg de lînă.

În comune ca Poenari, Mioarele, Boteni, Malu cu Flori, Cetățeni, Dîmbovicioara, Lerești și altele, țăranii muncitori au contractat, de asemenea, mari cantități de lînă, primind totodată ca avans frumoase sume de bani pentru lîna de oaie pe care o vor livra în curînd statului.

Clădirea școlii medii tehnice din Tg. Mureș, Regiunea Autonomă Maghiară.

O consfătuire folositoare

La Direcția Agricolă a regiunii Oradea s-a ținut în zilele de 2 și 3 aprilie o consfătuire cu președinții, inginerii agronomi, tehnicieni și brigadieri din gospodării agricole colective, și întovărășiri precum și cu tehnicienii agricoli de la comune.

În fața unui număr de aproape 100 persoane, inginerii Direcției agricole regionale au prezentat mai multe referate cu privire la cultivarea porumbului hibrid și a celui pentru hibridare, cît și diferite metode agrotehnice în legătură cu campania însămînțărilor.

După expunerea documentată a inginerilor Ștefan Găina, I. Rocsin, P. Baciu, C. Slonovschi, M. Crișan și P. Josan, s-a ținut și un instructaj special asupra felului cum trebuie însămînțat porumbul hibrid, pentru obținerea unei recolte bogate.

Ing. ION ROCSIN
corespondent voluntar

La ora de lucrări practice

În fotografia de mai sus, se arată cum, în timpul orelor de lucrări practice, un grup de studenți de la Facultatea de Medicină veterinară din Arad asistă la extracția unui dinte (premolar), operație executată de studenții N. Dulceanu și I. Popovici.

Să combatem dăunătorii plantelor agricole

Condițiile climatice din iarna și primăvara acestui an au fost prielnice apariției unor dăunători în culturile de cîmp și livezile de pomi fructiferi. În culturile de cereale de toamnă din regiunile Constanța, Galați, Iași, Suceava, Ploești, Timișoara și Craiova au fost observate larve ale gîndacului ghebos, care au distrus parțial plantele pe unele suprafețe. De asemenea, pe mici suprafețe însămînțate cu sfeclă de zahăr în regiunile București, Constanța și Ploești au fost semnalate începuturi de atacuri ale gărgărițelor sfeclei de zahăr. În livezile de pomi au apărut în unele regiuni gărgărița florilor de măr.

Pagubele produse de acești dăunători sînt încă neînsemnate. Există însă pericolul, în cazul cînd nu se iau măsurile de combatere indicate, ca atacurile să se extindă și să cauzeze mari pierderi de recoltă.

Pentru evitarea pagubelor pe care le poate pricinui atacul larvelor gîndacului ghebos este necesar să se controleze toate semănăturile de toamnă, în scopul delimitării precise a parcelelor atacate. Aceste parcele trebuie prăfuite imediat, fie cu arseniat de calciu, fie cu hexacloran 1,5%, în cantitățile recomandate de tehnicienii cu protecția plantelor de la regiuni și raioane. În vederea localizării atacului, vetrele atacate se vor împrejmui cu șanțuri de 25-30 cm lățime și 25 cm adîncime, care se vor prăfui cu hexacloran 1,5%.

În cazul folosirii arseniatului de calciu este necesar să se ia măsuri pentru prevenirea accidentelor la oameni și animale.

Pentru combaterea gărgărițelor la sfecla de zahăr se recomandă să se execute prăfuirea culturii cu hexacloran 3%, sau cu amestec de hexacloran și DDT, îndată ce s-a constatat apariția dăunătorilor.

Gărgărița florilor de măr se combate cu mult efect prin stropiri cu DDT, emulsie 0,5%, sau hexacloran, emulsie 0,5%, înainte ca gărgărița să înțepe bobocii florilor de măr.

Materialele pentru combaterea acestor dăunători precum și aparatura necesară se obțin de la secțiile agricole raionale.

Instrucțiunile tehnice pentru aplicarea tratamentelor se pot cere de la inginerii și tehnicienii cu protecția plantelor de la regiuni și raioane.

Pentru reușita combaterii este necesar ca sfaturile populare să îndrume și să controleze activitatea de depistare și combatere a dăunătorilor, luînd măsuri ca tehnicienii cu protecția plantelor să fie mobilizați exclusiv în aceste acțiuni, dîndu-li-se tot sprijinul necesar.

ing. C. SNAGOVEANU
din Ministerul
Agriculturii și Silviculturii.

Vii nobile pe terenurile nisipoase

Pămînturile nisipoase — de sute de hectare — ale comunei Însurăței nu-ți oferă priveliști pitorești. Nici livezi, nici vii pe araci sau pe spalier. Doar cîteva șiruri de perdele de protecție tinere îndulcesc decorul sărăcăcios. Străbătînd aceste pămînturi, te apucă urîtul. Picioarele îți intră pînă la glezne în pulberea arămie. Iar cînd mai bate și vîntul, atunci nisipul este purtat în vîrtejuri și-ți pătrunde în ochi, în nas și urechi, pe sub haine, peste tot.

Din tată în fiu, stăpînii acestor locuri cultivă aici numai secară, porumb ori pepeni. Ici-colo, cîte unul dintre ei a mai încercat să cultive și alte plante cerealiere. Dar, din cauza slabei fertilități a solului, recoltele au fost așa de mici încît a trebuit să renunțe și să revină la vechile culturi.

Și anii au trecut. Cînd cineva căuta să trezească interesul băștinașilor pentru folosirea în alt mod a terenurilor nisipoase, ei clătinau din cap a neîncredere.

— Nu se poate. Altceva decît pepeni, secară sau porumb nu merge. Ba nici astea nu dau cine știe cît.

De cîțiva ani încoace însă țăranii muncitori din Însurăței au început să vadă altfel lucrurile. Făcînd parte din marea familie a gospodăriei colective și bucurîndu-se din plin de îndrumarea tehnicienilor agronomi, ei au înțeles că este în puterea lor să realizeze venituri mai mari de pe aceste terenuri nisipoase. Ca urmare, membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" au prevăzut în planul de producție pe anul 1957 să planteze 70 de hectare de teren nisipos cu vie nobilă pe rădăcini proprii.

Pe la sfîrșitul lui martie, camioanele gospodăriei transportau niște legături de mlădițe ambalate cu grijă. Erau cei peste 150.000 de butași înrădăcinați, aduși tocmai din Petrești, raionul Tecuci, și destinați viitoarei podgorii.

Tot cam pe atunci, colectiviștii, sub îndrumarea inginerului agronom D. Cristescu, au împărțit locul ales în parcele de cîte 5 hectare fiecare. După cîteva zile suprafața de teren era simetric punctată de bețe ce marcau locul unde urma să se planteze vița.

După zilele friguroase de la sfîrșitul lui martie, căldura primăverii a răbufnit din nou, prilejuind astfel începerea plantării viței de vie.

Încă din prima zi au ieșit la lucru aproape 100 de colectiviști. Însuflețiți de dorința de a schimba cît mai repede înfățișarea oarecum pustie a locului și de a smulge acestui pămînt nisipos mai mult rod, în următoarele zile numărul lor s-a dublat.

Organizați în brigăzi și echipe, cei peste 150 de colectiviști zoresc lucrările de plantare a viței de vie. Pînă mai zilele trecute ei plantaseră de-acum peste 30 de ha cu vie din soiul Băbească.

Cei mai harnici s-au dovedit a fi membrii brigăzii a 6-a condusă de Călin Roșianu, care au plantat o suprafață de 5 ha, executînd totodată lucrări de bună calitate.

Acțiunea de plantare cu vie nobilă a locurilor nisipoase nu se va opri la aceste cîteva zeci de hectare. Colectiviștii din gospodăria colectivă „Grivița Roșie" au prevăzut în planul lor de perspectivă ca pînă în 1960 să aibă plantate 250 de hectare cu vie, precum și sădite 25 de hectare teren nisipos cu pomi fructiferi.

Urmînd exemplul gospodăriei colective „Grivița Roșie", gospodăriile colective învecinate și-au propus să planteze în acest an și ele viță de vie pe terenurile nisipoase de pe perimetrele lor. Astfel gospodăria colectivă „Scînteia" din aceeași comună va planta 35 de hectare, „Ana Ipătescu" din comuna Victoria 9 hectare, „Ilie Pintilie" din Gotășei 7 hectare etc.

În total, pe lîngă cele 70 de hectare care vor fi plantate la gospodăria colectivă „Grivița Roșie", încă 69 de hectare teren nisipos vor fi transformate din „pămînturi sărace" în adevărate izvoare de venituri pentru colectiviștii respectivi. Căci butașii plantați pe ele anul acesta, peste cîțiva ani vor da cel puțin 4.000—5.000 kg de struguri la hectar.

V. CAZACU

POPAS în cea mai îndepărtată regiune a ȚĂRII

Însemnări pentru o monografie

Sînt poate două mii de ani de cînd locuitorii meleagurilor băimărene s-au făcut cunoscuți în istorie furnizînd Romei, atotputernică pe acele vremuri, sare și aur.

Sare și aur. Atunci, pentru locuitorii imperiului roman, apoi, în veacurile de mai tîrziu, pentru grofii și boierii pămînteni. Niciodată pentru ei, cei mulți și nevoiași, care le scoteau cu trudă la suprafață, orbecăind prin măruntaiele Gutinului. Și tot alții s-au bucurat și de bogăția pădurilor, a livezilor, a cireșilor de vite fără de număr, a lanurilor nesfîrșite de grîu și porumb. Cu 50-60 de ani în urmă, numai pe valea Vișeului și a Izei, de la Țibleș la Ceremuș, grofui Hrany și după el Simion Pop stăpîneau 35.000 ha de păduri și 9.000 ha de terenuri arabile. Și-n timp ce la Vișeu, Borșa, Șesuri se ridicau fabrici de cherestea de pe urma cărora Pollac Strul, Gavrilă Jusco, Bela Solț și alții strîngeau averi peste averi și-și clădeau castele de vînătoare, oamenii muncii trăiau într-o sărăcie lucie. O laiță și cîteva țoale, o masă și douătrei scaune erau singurele podoabe ale unei camere, locuită de cele mai multe ori de o familie compusă din șapte-opt membri. În asemenea situație era și firesc ca boala să facă ravagii. O statistică de prin anii 1934-1935 nu poate ascunde faptul că peste 60 la sută din locuitorii acestor ținuturi erau tuberculoși, 70 la sută pelagroși și cam tot pe atîția sifilitici. Lipsa așezămintelor culturale, numărul mic de școli și de învățători au făcut ca nenumărați oameni ai muncii să rămînă în întunericul neștiinței de carte. Aceeași statistică recunoaște că 67 la sută din locuitorii acestui unghер de țară erau analfabeți.

De mai multe ori au încercat băimărenii să-și facă dreptate, zvîrlind de pe grumaz jugul silniciei. Unii au fost ostași în armata lui Horia, alții au sîngerat în luptele din '48 și mulți, foarte mulți s-au năpustit din desișul codrilor peste hoardele hitleriste, dînd ajutor armatelor sovietice și romîne, pornite pe drumul victoriei către Berlin. Stau mărturie a acestor încrîncenări monumentul din Sighet al Clarei Lovay, luptătoarea maramureșeancă de la '48, placa comemorativă aflată pe zidurile sfatului popular din Sighet în amintirea lui Gavril Váradi, căpitanul generalului Bem, care își conducea pe aici cetele revoluționare, ori decorațiile sovietice pe care le păstrează cu sfințenie și astăzi foștii partizani din ultimul război. Și libertatea a venit cucerită prin luptă în anul 1944.

Am trecut de mai multe ori în ultimii treisprezece ani prin actuala regiune Baia Mare. Și de fiecare dată mi s-a părut că mă aflu într-un loc nou, mereu altul decît cel prin care fusesem, într-atît s-a schimbat fața satelor și orașelor, felul de a gîndi și de a trăi al oamenilor. Cele peste 50 de unități industriale noi care au luat ființă în anii primului plan cincinal, reconstruirea și dotarea cu utilaj tehnic modern a fabricilor și uzinelor vechi, ca și dezvoltarea într-un ritm viu a agriculturii au dat regiunii o altă înfățișare. Acum, oamenii muncii nu mai sînt roși pe dedesubt de sifilis și tuberculoză. Tratamentele aplicate în cele 18 spitale și cîteva sute de staționare și dispensare medicale sătești au înlăturat pericolul acestor boli. În ultimii ani a crescut numărul paturilor din spitale cu 410 la sută față de anul 1938, iar la sate au fost înființate 385 de case de nașteri. Mortalitatea infantilă a scăzut cu aproape 30 la sută.

Îndeletnicirea principală a băimărenilor a rămas și astăzi tot agricultura. Trei sute optsprezece unități agricole cooperatiste formează nucleul unei agriculturi socialiste, în care pămîntul se lucrează rațional, cu mijloacele mecanizate ale celor 6 S.M.T.-uri și după știința cărții. Recoltele mari obținute de gospodăriile colective și întovărășirile agricole atrag an de an noi membri în aceste unități, întărindu-le din punct de vedere economic și dezvoltîndu-le capacitatea de producție. În raionul Carei, de pildă, fondul de bază al celor 14 gospodării colective a fost în anul 1956 de 16 milioane de lei, iar producțiile realizate la ha s-au ridicat la aproape 2.000 kg de grîu și 2.900 kg de porumb boabe. Sub influența unităților agricole cooperatiste a crescut și interesul țăranilor muncitori cu gospodării individuale pentru aplicarea unei agrotehnici înaintate. Numai în raionul Cehu Silvaniei, recunoscut altădată ca un ținut cu o agricultură foarte înapoiată, se dezmiriștesc și se ară adînc peste 10.000 ha anual și se grăpează mecanic mai mult de 5.000 ha.

O viață nouă, îmbelșugată și civilizată pulsează acum în orașele și satele băimărene. Pînă și în Vișeu au fost alfabetizați ultimii neștiutori de carte, iar în Săpînța, o comună de prin părțile Careilor, cooperativa vinde anual mărfuri industriale în valoare de 1.200.000 lei. Nu prididesc magazinele sătești să satisfacă cererile de aparate de radio ale oamenilor muncii de pe ogoare. Pe întreaga regiune, numai în ultimii șase ani numărul abonaților la radio s-a mărit cu aproape 10.000, iar rețeaua de radioficare a crescut cu 250 la sută. Sute de locuințe noi s-au ridicat în ultimii ani în satele și comunele fiecărui raion. În comuna Păulești, de pildă, unde toate cele 168 de familii fac parte din gospodăria colectivă, s-au construit 41 de case noi, există 80 de biciclete, 42 de aparate de radio și altele. Mai mult de jumătate din comunele unor raioane sînt astăzi electrificate. Ridicîndu-și din ce în ce mai mult nivelul de trai material, oamenii au simțit cu mai multă tărie și nevoia culturii. Prin muncă voluntară și cu fonduri strînse din autoimpunere, în fiecare comună s-au ridicat cămine culturale, care cu timpul au devenit adevărate centre de cultură. Mii de biblioteci, de echipe de teatru, brigăzi artistice de agitație și formații de cor și de dansuri funcționează acum pe întreg cuprinsul regiunii. A crescut numărul intelectualilor ieșiți din rîndurile poporului muncitor. În ultimii ani, 58 de fii de țărani muncitori din raionul Carei au devenit ingineri, 386 învățători, 75 ofițeri și 115 sînt studenți în diferite institute de învățămînt superior.

Trăind o viață tot mai îmbelșugată și mai fericită, și oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Baia Mare au devenit alții. Romîni și unguri, nemți, ucraineni și evrei muncesc laolaltă, trăiesc în armonie și înțelegere. Au dispărut pentru totdeauna ura și dihonia națională care-i învrăjbeau atît de des altădată. Bunăoară, maghiarul Iuliu Kengyel din Tășnad, director de S.M.T., a fost ales în ăst an, la 3 februarie, deputat în Marea Adunare Națională alături de romînii Ion Zimbru din Turț și Florian Pop din Babța, amîndoi întovărășiți fruntași. Se bucură acum de viață și Vasile Colopelnic din Remeți și Gheza Csaki din Berveni, cînd îi văd pe copiii lor învățînd carte în limbile materne. Cît despre Maria Zidaru, are toate motivele să fie mîndră: fosta servitoare a moșierului Herșcovici din Botiz și apoi a lui Gheorghe Horvath din Păulești a dovedit prin fapte nu numai că e tare pricepută în treburile gospodăriei colective, dar și că e un om nou, de nădejde. De mai mulți ani ea e președinta gospodăriei colective din Păulești, iar la ultimele alegeri a fost aleasă pentru a doua oară deputată în Marea Adunare Națională.

Viață nouă, oameni noi. Ca pretutindeni acum în țara noastră.

GH. LEU

Unde vom semăna porumbul?

Iată o întrebare care îi frămîntă pe întovărășiții din comuna Recea, raionul Costești. În legătură cu aceasta, redăm mai jos scrisoarea tov. Alecu Gh., președintele sfatului popular comunal, către Alecu Ion, președintele întovărășirii din Recea.

Dragă frate,

Este o zicală bătrînească care spune: „frate, frate, dar brînza-i pe bani". Încerc astăzi să-ți vorbesc în proverbe, fiindcă ieri cînd ți-am vorbit în ghionturi tu nu m-ai înțeles. Îți făceam mereu semn cu cotul și cu călcătura pe picioare ca să nu mai spui tot ce ai pe suflet față de tovarășii ceia de la București și față de tov. „vice" Grigoroaia, de la sfatul regional. N-ai văzut, măi, că eu, cînd mă tot îndemna „vicele" zicîndu-mi: „spune tovarășe Alecu, spune", răspundem: „hei tovarășe vice, limba boului e lungă dar nu poate vorbi!" Atunci a ta de ce a vorbit, mă? De ce ai început să te vaiți față de dînșii și să spui că n-aveți unde semăna porumbul, fiindcă sfatul popular nu s-a îngrijit de loc de întovărășirea voastră, pe care a înființat-o doar pe hîrtie. Trebuie să știi, băiatule, că hîrtia este baza, fiindcă așa cum spunea un tovarăș de la raion „verba volant, scripta manent". Adică „vorbele zboară, dar scrisul rămîne".

Acum ce ați mai vrea să mai fac? Nu știți vorba ceea: „Și cel de sus îți dă, dar în traistă nu-ți pune". Eu v-am dat pentru întovărășire perimetrul de la punctul numit Demilități, care după socoteala făcută de mine, din birou, ar fi fost destul de bună. Cum însă socoteala de acasă nu se potrivește cu cea de pe teren și cum eu nu mai fusesem pe teren de multă vreme, am cam greșit-o, ce-i drept. Dar tot eu v-am dat alt perimetru la locul numit „Planul cu tufanul" unde s-ar chema că există întovărășirea și astăzi pe hîrtie. Pe teren însă lipsește, fiindcă nu s-au făcut schimburile de pămînt. Dar ce vină am eu? Voi ziceți că din pricina mea individualii ca Teodor Predescu și Ecaterina Moisescu au și astăzi pămîntul lor în perimetrul întovărășirii, fiindcă eu nu m-am ocupat de schimburi. Asta nu-i adevărat, fiindcă schimburile îmi plac și mie și de ele mă ocup mereu. Așa, de pildă, am făcut schimb în natură dînd adeverințe contra damigene cu vin, am schimbat un gestionar de la cooperativă, care nu era atent față de nevoile gospodăriei mele personale, și am mai făcut și alte multe schimburi, că pînă la urmă era să mă schimbe și pe mine din funcția ce o dețin! Dar ce știți voi despre greutățile mele, că „să-

tulul nu crede flămîndului". Voi ziceți că sînteți sătul, că v-ați săturat de cînd tot întrebați: ce teren vă va da sfatul popular pentru însămînțarea porumbului în primăvara asta? Eu teren nu v-am dat, dar v-am dat un sfat pe care vi-l repet. Nu trebuie să vă grăbiți cu însămînțatul, „că graba strică treaba", ci s-aveți răbdare, poate vom face o altă comasare, fiindcă „cu răbdarea treci marea".

SATIRA și UMOR

Hei, măi frate, înțelege și tu că unde este muncă sînt și greutăți. Trebuie să știi însă să le birui. Uite eu, de pildă, acum cîteva zile, am fost luat de oamenii voștri pe sus și dus la perimetrul de la „Planul cu tufanul" ca să-mi arate că-s neînțelegeri cu schimburile de pămînt. Eu am știut să mă orientez la fața locului și le-am spus oamenilor cu vorbă dulce — fiindcă „vorba dulce mult aduce" — să stea pe loc și să mă lase să judec situația la rece. Și pentru că afară era cam cald, și în casa lui „Berbecel", unde se făceau tocmai pregătiri pentru o nuntă, era mai rece am intrat acolo. Am mers deci dreptul pe o cărare ce pornește de la locul întovărășirii, iar cînd m-am întors, am mers pe 10 cărări. Trebuie să știi că „Berbecel", așa unealtă chiaburească cum este, e totuși un om cinstit... cu „adio-mamă" și alte hăuturi spirtoase, drept care m-a cinstit și pe mine. Tu te-ai pronunțat atunci că sabotez întovărășirea, dar n-ai dreptate să spui asta, fiindcă ea îmi este fină și puteai să fii și tu mai fin și să nu mă faci de rîs față de oameni.

Eu atît am avut să-ți spun, și, ca președinte de sfat ce mă aflu, îți dau sfatul să-i lași pe întovărășiți în pace așa cum îi las și eu să semene porumbul fiecare pe unde apucă, fiindcă știu și ei că „cine n-o să semene n-o să culeagă".

GHEORGHIȚĂ
pentru conformitate

GH. JANGOCIU

P.S. Ne-am îngăduit noi să scriem această scrisoare din partea tov. Alecu Gheorghe, care e cufundat în hîrțoage pînă peste cap. Cu acest prilej, îi vom aminti și tov. președinte, care iubește mult proverbele dar nu iubește de loc munca și buna rînduială, un proverb: „Ulciorul nu merge de multe ori la apă!".

Un sistem avantajos

Pe membrii întovărășirii „Al. Sahia" face să-i cunoști. Nu fiindcă întovărășirea lor e veche. Vechi mai sînt și alte întovărășiri. Dar „sahienii" — cum li se mai spune prin Oltenița — au dobîndit o astfel de experiență, încît merită din plin și să-i cunoști, și să le calci pe urme.

Începutul începutului

Chiar din capul locului s-a pus întrebarea: cum lucrăm?

— Laolaltă — au fost de părere cei mai mulți. Dar s-au ivit discuții. Unii susțineau că cel mai nimerit ar fi să facă împreună numai arătura, după care să-și ia fiecare bucățica lui și s-o lucreze.

— Cu arătura-i limpede ca buna ziua — susțineau aceștia. Vin tractoriștii și ne ară. Facem plata, fiecare după suprafața pe care o are și gata. Dar la celelalte munci e lucru încurcat. Că doar nu fiecare are cai, căruță, plug sau prășitoare. Unul are una, altul — alta. Iar al treilea, nimic. Cum îți socoată lucrul făcut? Unde mai pui că nu stăm la un fel nici în privința suprafețelor și nici cu brațele de muncă. Se lovește, bunăoară, Gheorghe Țoropoc cu Nicolae Aron Ciontea? Da' de unde! Ia să punem noi alături de pogonul lui Aron pe cele 14 ale lui moș Gheorghe. Păi, tot una e? Sau hai să punem în balanță brațele de muncă. Ciontea are 5, pe cînd la Gheorghe Țoropoc nu-i decît el cu baba lui. Cum să se cumpănească?

Tariful

— Uite unde stă ciempușul: facem un tarif.

Cel care dăduse dezlegarea era comunistul Niță Stancu. De altminteri, dezlegarea asta o mai cunoșteau și alții: Marin Bubuniță, Alexandru Pană, Anghel C. Andrei, Andrei Pătrașcu. Nu degeaba studiaseră ei prevederile statutului-model. Și nu degeaba frămîntaseră problema la organizația de bază.

Dar întovărășiții nu se dumereau.

— Tarif? Asta ce-o mai fi? — și-a spus nedumerit careva.

S-a explicat pe îndelete. Bunăoară, Niță Nae, care are cai și plug, își poate face singur muncile de bază: arătură, semănat, grăpat, prășit cu prășitoarea. Bubuniță însă, care n-are cai, nu poate nici să are, nici să care snopii la batoză. Pentru el vor ara Niță, Țoropoc, ori altul care are cai. In schimb, moș Țoropoc și baba lui nu pot prăși cît se cuvine, fiindcă au pămînt mai mult decît puterea brațelor. Ce-i de făcut? Rămîn 6 pogoane de porumb în buruiană? Nu rămîn. Aron Pătrașcu, Ciontea, Bubuniță — care pot munci mai mult decît s-ar cuveni pentru pămîntul lor — vor împlini cît n-au să poată dovedi cei cu familii mici și suprafețe mari. Și fiecare fel de muncă vine prețuit în zile-muncă. Bunăoară: un pogon de arătură face 6 zile-muncă manuală. Un pogon prășit cu prășitoarea, numai 3. Pe urmă stabilim ce cantități de muncă cer hectarul de porumb, de grîu și celelalte. La sfîrșit se face socoteala: ai avut, să zicem, un hectar cu grîu și unul cu porumb. Se cuvenea să faci 40 de zile-muncă. Ai făcut 50? Ți se plătește diferența, în natură sau în bani, după tarif. N-ai împlinit cît se cerea? Plătești. Tot după tarif.

Rezultatul

Oamenii s-au îndemnat la muncă chiar din primul an. Cei cu unelte și cu vite — la grăpat sau la prășit cu prășitoarea, la căratul snopilor, porumbului, cocenilor. Cei fără vite — la prășit cu sapa, la plivit sau la cules. Din cînd în cînd, venea la Bubuniță, secretarul-casier, să vadă cum mai stau cu numărul de zile-muncă. Și Marin le arăta registrul.

— Uite, nene Gheorghe: ai arat 2 pogoane. Asta face 12 zile-muncă. Ai prășit cu prășitoarea încă 5 pogoane. Prin urmare, alte 15 zile-muncă. Ai prășit cu sapa, ai plivit, ai dus 3 zile snopi la arie, ai mai cules 5 zile la porumb... Cu totul, ai îndeplinit atîtea zile-muncă. Va să zică, la porumb ai de luat în plus. In schimb, la grîu mai ai de dat.

An de an, sistemul tarifării muncilor i-a stimulat pe întovărășiții din Oltenița. Cum fiecare năzuia să-și crească numărul de zile-muncă, îndemnau la treabă. Iar recoltele ieșeau din an în an tot mai sporite. Căci lucrările erau făcute bine și la timp. Și nimeni n-avea pentru ce se plînge. Dimpotrivă. Toți aveau temei de bucurie. Fiindcă, în cîștig erau și cei cu vite și unelte, în cîștig și cei cu multe brațe. Cum să-i pară rău, de pildă, lui moș Gheorghe Țoropoc, cînd numai în 1956 a dus acasă cu vreo 78 de duble de porumb mai mult decît i se cădea după pămîntul lui? Sau pentru ce să se fi plîngă familia lui Nicolae Aron Ciontea, dacă numai pentru muncă a primit o cantitate dublă de porumb decît ar fi luat de pe pogonul ei?

Și acum...

Acum e tare greu să stai de vorbă cu vreun „sahian". Îi cauți pe la sediu? Nu-i. Acasă? Nici atît. La vreun vecin? Degeaba. Toți sînt pe tarla. Unul cu plugul ori cu grapa, altul la plantatul roșiilor, la fasole, pepeni, dovlecei ori la sfeclă. Florea Pană a arat de-acum vreo 3 pogoane de pămînt. Stav Iordache tot așa. La fel și Niță Nae, și Istode Gheorghe, și moș Țoropoc. Dau zor să împlinească arătura pe terenul unde n-a putut să are S.M.T.-ul. Pentru că mîine-poimîine vine vremea de însămînțat porumbul. Și cum muncile de primăvară se țin lanț, îi musai să zorești. Altminteri păți rușinea. Iar ei țin la cinstea lor. Căci cinstea asta le-a adus și rod bogat, și peste 90 de membri noi în întovărășire.

NICOLAE COMĂNICI

OAMENI DE NADEJDE

Intr-una din diminețile trecute, mă aflam pe lunca Argeșului, în comuna Șoldanu, la marginea tarlalei pe care tractoriștii din brigada a V-a de la S.M.T. Budești, condusă de tov. Petre Ion, făceau cultivația terenului, în vederea însămînțării porumbului. Am profitat de acest prilej pentru a-l întreba pe tov. Mihală Dumitru, președintele colectivei, care se afla la fața locului, dacă este mulțumit de lucrările pe care le execută mecanizatorii.

— Cei patru tractoriști pe care-i vedeți lucrînd, mi-a răspuns președintele, sînt băieți de-ai noștri, din Șoldanu. Nu fac parte încă din colectivă, dar sînt cu toții membri ai întovărășirilor. Ca în comună avem pînă acum nu una, ci patru întovărășiri agricole. Atît tractoristul Gh. Constantin cît și ceilalți — Neagu Ion, Boerescu Dumitru și Dinu Vasile — au lucrat la colectiva noastră și anul trecut. Am fost pe deplin mulțumiți, atît pentru faptul ca au executat arături și însămînțări de bună calitate, cît și pentru că au făcut muncile la vreme — ceea ce în condițiile din 1956 a contat mult. Din cîte am auzit de pe la întovărășiții din Radovanu, de pildă, anul trecut brigăzile repartizate acolo au întîrziat de multe ori lucrul, din pricina defecțiunilor dese ivite la tractoare. La noi au fost respectate pe deplin termenele din contractele de lucrări. Ceva mai mult: uneori tractoriștii au luat ei înșiși inițiative de preț care au ajutat să sporim recolta la hectar. De pildă, anul trecut noi nu trecusem în contract și lucrări de prășit mecanic. Cînd porumbul și sfecla au trebuit prășite nu am avut însă destule brațe de muncă. Atunci șeful de brigadă a insistat să se execute, folosind cultivatoarele brigăzii, și 2 prașile mecanice, ceea ce am și făcut. Ca urmare a lucrărilor bune, făcute la timp, am dobîndit peste 1.500 kg de grîu, peste 1.500 kg de orz, aproape

De vorbă cu tov. Mihală Dumitru,
președintele gospodăriei colective din Șoldanu

1.600 kg de porumb și peste 1.200 kg de mazăre la hectar.

In primăvara aceasta tractoriștii ne lucrează cu același sirg. Iată, pe ogorul arat încă din toamnă, ei au executat de-acum cultivatul și netezitul brazdelor, folosind boroane cu colții în sus. Au început lucrul cu cîteva zile în urmă și au dat gata 70 de hectare. Aceasta înseamnă că o să avem ogorul pregătit din vreme pentru însămînțatul porumbului. Căci și această lucrare, pe mai bine de 100 de hectare, tot ei o vor face.

Deoarece președintele colectivei adusese vorba și despre îngrijirile tehnice la tractoare și mașini agricole, l-am întrebat cînd execută mecanizatorii din brigada a V-a aceste lucrări: seara sau dimineața?

— Vezi bine că seara, după ce termină lucrul, mi-a răspuns tov. Mihală. Nici unul dintre ei nu pleacă acasă pînă ce nu-și alimentează și gresează motorul cum trebuie. De altfel, noi le-am amenajat și un șopron prevăzut cu un banc de lucru, unde pot lucra în bune condiții și chiar înlătura repede vreo defecțiune la vreo piesă dacă trebuie. Dar și ei sînt oameni vrednici, de nădejde. Că doar îi vedem cum filtrează motorina de două ori, înainte de a o pune în rezervor. Strîng cu grijă toate suruburile, verifică motorul în amănunțime. Nu e de mirare că deși au lucrat în primăvara asta și la cele 4 întovărășiri din comună, n-am auzit să fi cerut ajutorul atelierului mobil de la stațiune, pentru vreo reparație, pînă acum. Aceasta i-a ajutat să-și depășească mult normele zilnice. Din cîte am aflat de la mecanicul de sector Vișan, brigada lor a depășit planul de primăvară cu peste 40 de hantri. De altfel și S.M.T.-ul Budești e printre fruntașii din regiune.

— Fiind că toții locuitori ai comunei Șoldanu, l-am mai întrebat pe tov. Mihală, tractoriștii din brigada a V-a contribuie și la munca de lămurire a oamenilor, spre a se dezvolta sectorul agricol socialist?

— Ei ne-au dat și ne dau un ajutor de preț în această privință. Nu pierd nici un prilej pentru a sta de vorbă cu țăranii muncitori care încă n-au intrat într-una din formele de cooperație agricolă, spre a le arăta avantajele înlăturării haturilor și folosirii mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-ului. Agronomul de sector Andrițoiu Ion nu se mărginește numai să-i ajute pe tractoriști în treburile lor zilnice, ci ne dă sfaturi prețioase atît nouă, cît și întovărășiților cu privire la muncile din grădina de zarzavaturi, în livadă și altele. Munca aceasta a contribuit ca în comuna noastră să rămînă foarte puțini țărani muncitori pe dinafara colectivei și întovărășirilor agricole.

ION DRINCU

La G.A.S. Bogain, Regiunea Autonomă Maghiară, sectorul avicol este foarte dezvoltat. Iată un aspect dintr-una din halele de ouă, unde îngrijitoarea Maria Costea strînge ouăle din ziua respectivă.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Prin irigare, vom obține cel puțin 11.000 kg. la hectar

Cu prilejul adunării generale pentru discutarea și aprobarea planului de producție și a bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 1957, Arsa Cărăbaș, președintele gospodăriei colective „Tractorul" din comuna Felnac, raionul Pecica, a propus să se prevadă în plan irigarea porumbului pe o suprafață de 10 ha.

„Prin irigarea porumbului, a spus el între altele, vom putea obține o recoltă de cel puțin 11.000 kg. de știuleți la hectar". Auzind propunerea președintelui, Mihai Lovici, brigadierul de la a II-a de cîmp, — cel care, răspunzînd chemării colectiviștilor din Făcăeni, s-a angajat să obțină de pe parcela repartizată brigăzii conduse de el o recoltă de 4.000 kg. de porumb boabe în medie la hectar — a cerut ca terenul destinat irigării porumbului să fie dat în primire brigăzii sale.

— Bine, ți-l dăm, a spus președintele, da vezi să nu ne faci de rușine. 11.000 de kilograme la hectar nu se obțin așa, cu una cu două.

— Dinspre partea asta să n-aveți aici o grijă, răspunse brigadierul, abia stăpînindu-și bucuria.

Chiar a doua zi, brigadierul a pornit la Periam în căutarea inginerului hidrotehnic Gheorghe Maxim. Împreună au ales și măsurat terenul cel mai potrivit pentru irigare. Apoi au trasat, de-a latul celor 10 hectare, linia canalului principal din care apa, adusă din rîul Mureș (aflat la numai cîțiva pași) cu ajutorul unei motopompe de 20 de țoli, va pătrunde prin rigole la rădăcina fiecărei plante de porumb. Odată sfîrșite lucrările de proiectare, brigadierul și-a întocmit un plan de muncă, potrivit căruia în două săptămîni amenajarea și pregătirea terenului în vederea însămînțării și irigării trebuiau terminate.

Datorită însă hărniciei membrilor brigăzii, care au folosit cu pricepere timpul prielnic, toate lucrările pregătitoare au fost terminate în numai 10 zile. În vreme ce echipele I și a IV-a au săpat canalul — lung de 200 m și adînc de 1,5 m — membrii echipelor a II-a și a III-a conduse de Nicolae Momir și respectiv Milan Comloșan au cărat pe teren gunoi de grajd pe care mecanizatorii de la S.M.T. l-au încorporat sub brazdă odată cu arătura.

Printre măsurile menite să asigure obținerea pe această suprafață a unei producții medii la hectar de cel puțin 11.000 kg. de știuleți se numără și aceea a folosirii seminței hibride de porumb produsă chiar în gospodărie prin încrucișarea soiurilor Phister și Romînesc de Studina. În același timp cu lucrările de pregătire a terenului, colectiviștii brigăzii a II-a s-au îngrijit și de pregătirea seminței necesare. Ei au ales știuleții cei mai sănătoși punîndu-i la păstrare într-un pătul bine aerisit. Totodată au făcut și proba de germinație a seminței.

*

Recolte de 10—11.000 de kg știuleți la hectar și-au propus să obțină prin irigarea porumbului și alte gospodării colective din satele și comunele regiunii Timișoara.

Demn de subliniat este faptul că pe suprafețele pe care se va cultiva porumb în sistem irigat se va folosi numai sămînță de porumb hibrid, ceea ce va face să se obțină, fără îndoială, recolte și mai mari.

Un om și un tractor pentru 100 de hectare

Cînd am ajuns la secția a III-a teritorială a gospodăriei agricole de stat Jegălia, soarele se ridicase pe cer cam de vreo două sulițe. În stînga drumului, pînă departe, în zare, se întindea, ca un nesfîrșit covor verde, lanul de grîu al secției. Tarlaua fusese de curînd grăpată, iar plantele descătușate de crustă se înălțau vioaie spre soare văzînd cu ochii. Alături de lanul de grîu era făcută arătura pentru porumb: fără greșuri sau coame și bine mărunțită. Lucru de calitate — cugetai în sinea mea.

Ghicindu-mi parcă gîndul, tov. ing. Vasile Trifan, mecanicul șef al gospodăriei, care mă însoțea, îmi spuse:

— Aici a lucrat colectivul celor 5 mecanizatori care s-au angajat prin contract cu conducerea gospodăriei să muncească în anul acesta după principiul „Un om și un tractor pentru 100 de hectare". Ei se străduiesc să execute numai lucrări de calitate, știind că de acest lucru depinde obținerea unor recolte bogate și sporirea cîștigului lor.

Curios să aflu cît mai multe amănunte despre acest nou sistem de lucru, l-am rugat să-mi spună mai pe îndelete cîteva cuvinte despre felul cum a fost organizată munca, despre modul cum muncesc membrii colectivului și despre perspectivele lor de viitor.

— Astă iarnă, începu să spună tov. ing. Trifan, am primit de la trust instrucțiuni potrivit cărora trebuia să studiem posibilitatea aplicării în cadrul gospodăriei noastre a sistemului de lucru „Un om și un tractor pentru 100 de hectare". Era vorba de formarea unui colectiv din 5 mecanici tractoriști destoinici, cărora să li se pună la dispoziție tractoarele și întreg setul de mașini agricole necesare mecanizării în întregime a lucrărilor pe suprafața de 500 de hectare (200 ha cu grîu, 200 ha cu porumb și 100 ha cu culturi furajere). Această nouă metodă de organizare a

(Continuare în pag. 4-a)

Cînd întîrzie strînsul seminței...

În satele ce aparțin de comuna Vida, reședința raionului cu același nume, sînt 8 întovărășiri, iar a 9-a este în curs de înființare. Întovărășiții au început printre primii din comună însămînțatul porumbului. Într-o singură zi întovărășiții din Furculești au însămînțat jumătate din suprafața destinată acestei culturi. Cum au însămînțat însă? Fiecare și-a însămînțat individual bucata lui de pămînt. Ca să fim drepți, nici n-ar fi putut însămînța altfel din moment ce calitatea seminței era diferită de la întovărășit la întovărășit. Ion Mija, de pildă, a însămînțat porumb hibrid procurat prin schimb, ceilalți au folosit sămînță obișnuită.

Întovărășiții din Tămășești, un alt sat al comunei, au însămînțat mai întîi locurile din afara întovărășirii. Cauza? Pe tarlaua întovărășirii vor să pună porumb hibrid ce trebuie luat în schimb de la siloz. Sfatul popular comunal nu s-a îngrijit însă ca întovărășiții să aducă porumbul ce trebuie dat în schimb, și schimbul a întîrziat. Iată de ce ogoarele din afara întovărășirii au fost însămînțate înaintea tarlalei comune.

Cele două exemple, luate chiar dintr-o comună reședință de raion, reflectă o situație care nu-i proprie numai întovărășirilor amintite. Însămînțarea porumbului abia a început. Dacă se iau măsuri energice, schimbarea porumbului obișnuit cu sămînță hibridă poate fi făcută fără să stînjenească și să întîrzie prea mult însămînțările.

Se ridică însă o problemă care e valabilă și pentru alți ani. Este vorba de practica existentă în unele întovărășiri de a strînge sămînța de la membrii lor cu o zi înainte de a fi pusă în pămînt. Această practică duce la situații ca cele din Furculești și Tămășești, iar în unele cazuri are urmări mai grave. Sămînța adusă de acei întovărășiți care n-au avut condiții bune de păstrare are o slabă putere de încolțire și dăunează recoltei în cazul cînd e folosită.

Reiese din practica de pînă acum necesitatea ca întovărășiții să strîngă sămînța fiecărei plante încă de la recoltare și s-o păstreze în comun. Iar dacă cea dovedită necorespunzătoare pentru a fi însămînțată e schimbată încă de cu iarnă, va fi foarte bine.

M. CALIANU

RĂSADNIȚELE COLECTIVEI

Membrii gospodăriei colective din comuna Hărman, regiunea Stalin, acordă o deosebită atenție lucrărilor din sectorul legumicol. În fotografie: cîțiva colectiviști din brigada legumicolă controlează răsadurile de varză spre a vedea dacă sînt bune de plantat în cîmp.

Ce aduc membrii la intrarea în cooperativa agricolă de producție?

La intrarea în cooperativa agricolă de producție țăranii muncitori aduc pentru folosința în comun întreaga suprafață de teren pe care o posedă el și membrii familiilor lor, precum și tot pămîntul pe care aceștia îl vor obține după intrarea lor în cooperativă prin moștenire, donație sau pe altă cale. Bineînțeles că, atunci cînd se spune că țăranul muncitor trebuie să aducă în cooperativă tot pămîntul pe care-l are, se ține seamă ca în această suprafață să nu intre terenul ocupat de casă, construcții gospodărești și curte, precum și o suprafață de 20—30 de ari care îi rămîne ca lot personal.

Pămîntul adus de membri în cooperativă rămîne mai departe proprietatea individuală a cooperatorilor respectivi.

De exemplu, cooperatorul Ion Ioniță din comuna Cîrna, regiunea Craiova, care s-a înscris în cooperativă cu 2,75 ha — adică tot terenul pe care-l posedă împreună cu familia lui — rămîne mai departe proprietarul acestei suprafețe de teren.

Rămînînd mai departe stăpîn asupra pămîntului, Ion Ioniță, sau alt țăran muncitor membru al unei cooperative agricole, poate dispune de pămîntul lui, lăsîndu-l moștenire sau dăruindu-l altor membri, precum și cooperativei. De asemenea membrii cooperativelor agricole de producție au dreptul să lase pămîntul moștenire și unor persoane din afara cooperativei. Dacă e vorba de un membru cooperator, pămîntul moștenit sau primit ca donație este trecut imediat pe numele cooperatorului respectiv, care se poate bucura de toate drepturile prevăzute în statut pentru proprietarii de pămînt. Dacă e vorba de cineva din afara cooperativei, acesta are dreptul să primească la sfîrșitul unui an agricol — din terenurile necomasate ale cooperativei — o suprafață de pămînt egală cu cea primită ca moștenire sau dăruită. În caz că nu există asemenea terenuri, el primește pămînt la marginea perimetrului cooperativei, aceasta dacă țăranul respectiv nu dorește să devină membru al cooperativei agricole sau să dăruiască cooperativei pămîntul moștenit.

Pentru a munci însă pămîntul adus e nevoie nu numai de brațe de muncă, dar și de animale, de mașini și unelte agricole. De aceea, la intrarea în cooperativă fiecare membru aduce și inventarul viu și mort pe care îl posedă, adică animalele de muncă sau de producție (boi, cai, vaci de lapte etc.), mașini și unelte agricole, care și căruțe, precum și inventarul atelierelor de tîmplărie, fierărie, rotărie etc. pentru membrii care cunosc aceste meserii și au asemenea ateliere.

Pentru prima campanie agricolă în care vor începe să lucreze în comun, membrii cooperatori au nevoie de sămînță, iar animalele cu care vor lucra au și ele nevoie de hrană. Atît sămînța cît și hrana vitelor n-o pot asigura la început decît membrii cooperatori. De aceea, la înscrierea în cooperativă fiecare membru trebuie să aducă sămînța necesară însămînțărilor în raport cu suprafața de pămînt cu care intră în cooperativă, ca și furajele necesare hrănirii, pînă la noua recoltă, a animalelor pe care le-a adus. Dacă unii cooperatori nu dispun de aceste semințe și furaje la intrarea în cooperativă, ei le pot împrumuta din fondurile acesteia cu obligația de a le înapoia în cel mult un an.

Din broșura „Ce este cooperativa agricolă de producție", apărută în E.S.P.L.P.

Pentru un nou avînt în dezvoltarea creșterii animalelor

În perioada primului nostru plan cincinal s-au obținut realizări importante în dezvoltarea creșterii animalelor, realizări care au dus atît la creșterea numerică a efectivului de animale, cît și la ridicarea productivității acestuia.

Astfel, în perioada anilor 1951-1955 s-a înregistrat un spor considerabil al efectivelor de bovine și porcine, depășindu-se în general sarcinile fixate prin primul plan cincinal. De asemenea, s-au obținut succese însemnate și în îmbunătățirea calitativă a animalelor. De pildă, în perioada anilor 1952-1955 a crescut efectivul de oi cu lînă fină și semifină cu 25 la sută, atingînd astfel 33 la sută din totalul efectivului de oi. În aceeași perioadă s-au obținut realizări și mai simțitoare în creșterea efectivului de oi merinos, al căror număr a sporit cu peste 45 la sută. Aceste succese au permis o mai bună aprovizionare a industriei noastre textile și casnice cu lînă de calitate.

Însemnate realizări s-au obținut în anii primului plan cincinal și în ceea ce privește sporirea producției animalelor. Astfel producția medie de lapte a sporit în această perioadă cu 15 la sută, a oilor cu lînă fină cu 17,65 la sută, a oilor cu lînă semifină cu 17,64 la sută, a oilor cu lînă groasă cu 12,5 la sută, iar producția medie de ouă pe cap de găină cu 10 la sută.

Pentru sporirea producției animalelor, o mare atenție va fi acordată îmbunătățirii hrănirii animalelor cu nutreț verde. În acest scop se vor întreprinde măsuri pentru lărgirea suprafețelor de pășunat din țară, prin curățirea și redarea la pășune a suprafețelor nefolosite din cauza vegetației forestiere. În 1957 aceste lucrări vor fi întreprinse pe o suprafață de 55.000 ha. De asemenea, vor fi curățite de cioate și pietre cca. 15.000 ha de pășuni, iar pe 35.500 ha se vor distruge mușuroaiele.

În zonele de cîmpie mai secetoase singura posibilitate eficientă pentru îmbunătățirea pășunatului animalelor este organizarea pășunilor artificiale în cadrul conveierului verde. Această măsură va fi executată prin desțelenirea suprafețelor de pășuni slab productive și cultivarea acestora cu plante de nutreț valoroase.

De asemenea, se vor întreprinde lucrări pentru sporirea cantităților de semințe de plante furajere în vederea regenerării pajiștilor și extinderii suprafețelor cultivate cu ierburi perene. De exemplu, în acest an suprafața de seminceri va atinge 34.000 ha, din care 4.500 ha pentru ierburi perene.

O atenție deosebită va fi acordată sporirii producției la ha pe pășuni și fînețe. În acest scop se vor întreprinde lucrări de îngrășare a lor pe o suprafață de 270.000 ha, din care pe 60.000 ha se vor folosi îngrășăminte chimice.

Pentru îmbunătățirea bazei furajere vor fi luate măsuri corespunzătoare pentru ca în anul 1957 în gospodăriile agricole colective să se însilozeze o cantitate de cel puțin 213.000 tone furaje, ceea ce va asigura o cantitate medie de 3 tone nutreț murat pe cap de vită mare.

O problemă importantă de care este strîns legată atît îmbunătățirea calitativă a șeptelului nostru, cît și sporirea lui numerică este organizarea înmulțirii animalelor prin asigurarea reproducătorilor de calitate din rasa corespunzătoare hărții zootehnice.

În această direcție, preocuparea principală este lărgirea rețelei stațiunilor de însămînțări artificiale la speciile taurine și ovine. De pildă, în acest an, prin mărirea numărului de stațiuni de însămînțări artificiale la vaci și la oi și lărgirea razei lor de activitate vor fi însămînțate un număr de 125.000 vaci, cu 100 la sută mai mult decît în anul trecut, și peste 1.700.000 oi, adică cu 350.000 oi mai mult ca în 1956. În această privință trebuie remarcată măsura de a se organiza în 8 regiuni ale țării un număr de 10 centre de recoltare și difuzare a spermei pentru însămînțarea artificială a vacilor. Aceste centre se organizează în regiunile Baia Mare, Cluj, Stalin, Autonomă Maghiară, București, Pitești, Oradea și Timișoara, ele urmînd să deservească peste 150 de comune din aceste regiuni, unde se vor însămînța cca. 100.000 de vaci. Demn de remarcat este și faptul că prin organizarea acestor centre se va face o economie de cel puțin 450 de tauri.

În același scop, se prevede ca pînă în 1960 aceste centre să fie organizate în toate regiunile țării, iar în prezent se studiază importarea din U.R.S.S. a unor cantități însemnate de spermă recoltată de la reproducători de cea mai mare valoare.

În sectorul creșterii păsărilor, problema cea mai importantă este extinderea acțiunii de incubație artificială. Pentru aceasta s-au organizat în acest an 4 centre avicole regionale care împreună cu stațiunile de incubație raionale, existente pe lîngă sfaturile populare, vor asigura condițiile necesare pentru clocitul a 3.000.000 ouă de rasă. Aceasta înseamnă că gospodăriile agricole colective, întovărășirile și gospodăriile țărănești individuale vor primi în acest an peste 2.000.000 pui de rasă.

În vederea dezvoltării unei piscículturi intensive în gospodăriile agricole colective, se va lua o serie de măsuri tehnico-organizatorice de bază, cum sînt: asigurarea asistenței și sprijinului tehnic permanent prin încadrarea la regiuni și unele raioane a tehnicienilor de specialitate, organizarea producerii de puiet de calitate în crescătoriile bine organizate etc.

Pentru dezvoltarea apiculturii, s-a organizat o întreprindere de stat cu mai multe magazine de desfacere, în scopul aprovizionării apicultorilor cu stupi și utilaj apicol de bună calitate. De asemenea, pentru îmbunătățirea muncii de selecție, în acest an se va organiza pe scară mai largă controlul productivității animalelor și se va introduce registrul genealogic de stat.

Alături de aceste măsuri, în domeniul apărării sănătății animalelor prin rețeaua sanitar-veterinară de stat, se va intensifica munca pentru prevenirea și combaterea bolilor la animale.

Fără îndoială că dezvoltarea creșterii animalelor în țara noastră nu este posibilă dacă nu se acordă toată atenția dezvoltării sale în unitățile agricole socialiste, și în primul rînd în gospodăriile agricole colective, în întovărășiri și în cooperative de producție.

De aceea, dotarea fermelor zootehnice cu animale de prăsilă cu producții ridicate, intensificarea construirii de adăposturi cît mai economice și cu materiale locale, pentru animale, organizarea rațională și retribuirea muncii în fermele zootehnice după producția obținută, constituie elementele de bază în dezvoltarea creșterii animalelor din gospodăriile agricole colective și una din problemele esențiale ale întăririi organizatorico-economice a acestor unități. Este necesar ca numărul gospodăriilor colective cu ferme de selecție să crească necontenit, deoarece numai în acest fel se vor putea asigura animalele de prăsilă pentru înființarea de noi ferme zootehnice în celelalte gospodării agricole colective.

Organizîndu-și puternic sectorul zootehnic, gospodăriile colective vor avea posibilitatea să atingă cea mai rentabilă formă de valorificare a producției lor agricole.

Dr. ANDREI NICOLAE
director general al Direcției Generale a Creșterii Animalelor din Ministerul Agriculturii și Silviculturii

Zonarea producției agricole — importantă măsură pentru întărirea economiei noastre naționale

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn a trasat ca o sarcină principală sporirea producției agricole în așa fel încît la sfîrșitul celui de-al II-lea cincinal să se realizeze cel puțin 15 milioane tone de cereale, din care grîu și secară cel puțin 5,5 milioane de tone, iar porumb 8—9 milioane de tone. La sfeclă de zahăr producția trebuie să ajungă în 1960 la cca 3 milioane de tone, la cartofi peste 3,5 milioane de tone, la legume peste 2,5 milioane de tone etc.

Pentru realizarea producțiilor planificate este necesar ca, pe lîngă mărirea suprafețelor agricole prin punerea în valoare a terenurilor neproductive, să se ia măsuri care să asigure creșterea producției la hectar la toate plantele cultivate. In acest scop, s-a simțit nevoia zonării producției agricole, adică repartizarea culturilor și a animalelor pe teritoriul țării în funcție de nevoile fiecărei plante și fiecărei specii de animale, pe de o parte, iar pe de altă parte, stabilirea unor proporții juste care să asigure necesitățile economiei noastre naționale.

In vederea zonării producției agricole a fost necesară cunoașterea amănunțită a situației actuale în ce privește condițiile naturale și condițiile social-economice. In cadrul condițiilor naturale s-a studiat clima (analizîndu-se cantitativ felul și modul de repartizare a precipitațiilor, temperatura, vîntul), solul, relieful și hidrografia. Avîndu-se în vedere aceste date precum și producțiile realizate în diferite regiuni la principalele culturi, s-au întocmit hărțile ecologice care să arate pentru fiecare plantă unde poate merge mai bine dînd producții mari, unde merge mai slab și unde nu este indicat să se cultive din cauza producțiilor foarte mici.

Studiul condițiilor economice a avut în vedere modul de repartiție a terenului pe teritorii, repartiția culturilor și animalelor, valoarea producției totale pe ramuri și culturi, desimea populației, dezvoltarea industriei, consumul actual al diferitelor produse, centrele de desfacere și căile de comunicație etc.

Pe baza acestor studii preliminare s-a făcut o primă împărțire a teritoriului țării pe zone de producție agricolă, care a avut în vedere includerea teritoriilor cu același specific de producție într-o singură zonă. Astfel, ținîndu-se seama de suprafața și valoarea producției culturii principale s-au delimitat: zone de producție agricolă cerealieră, care cuprind circa 80% culturi cerealiere din terenul arabil; zone mixte, unde culturile de cîmp și creșterea animalelor sînt dezvoltate aproximativ la același nivel; zone viticole, în care valoarea producției viticole depășește valoarea altor culturi cu toate că suprafața ocupată de vița de vie este relativ mai mică; zone pomicole, în care valoarea producției pomicole este predominantă; zone de pășuni și fînețe naturale, unde suprafața ocupată de acestea este peste 60% din terenul agricol; zone preorășenești, unde produsele principale sînt legumele, laptele și carnea necesară aprovizionării orașelor.

Zonele de producție agricolă de perspectivă au fost delimitate pornind de la zonele actuale, ținînd seama de directivele partidului și guvernului în domeniul agriculturii și de posibilitățile dezvoltării acestor zone în viitor. Pornind de la proporțiile necesare pe țară, a fost stabilit volumul produselor pentru fiecare zonă de producție agricolă în total și raportat la 100 ha de teren agricol, ținîndu-se seama de condițiile specifice fiecărei zone, posibilitățile de mărire a producției prin agrotehnica proprie zonei respective, soiurile cele mai potrivite, rasele de animale cele mai productive.

De exemplu, pentru zona cerealieră Bărăgan și zona preorășenească din regiunea București s-au stabilit pentru 100 ha teren agricol următoarele cantități la principalele produse:

	Zona cerealieră Bărăgan	Zona preorășenească
Cereale total	tone 180	tone 131
din care: grîu	„ 70	„ 25
porumb	„ 102	„ 94
sfeclă de zahăr	„ 19	„ 24
floarea-soarelui	„ 6	„ 5
cartofi	„ 1,4	„ 38
legume	„ 12	„ 80
lapte	„ 15	„ 62

Cu toate că aceste două zone au condiții naturale asemănătoare, totuși diferența în structura producțiilor prin soluțiile propuse de zonare diferă din cauza condițiilor economice. Zona preorășenească, avînd ca obiectiv aprovizionarea orașului, se va dezvolta mai mult în direcția producerii de legume, lapte, carne, pe cînd zona cerealieră din Bărăgan, unde proporția a fost determinată mai mult de condițiile naturale, rămîne ca producătoare de cereale.

De asemenea, existența unor industrii prelucrătoare de materii prime agricole influențează proporția culturilor în sensul că în apropierea industriilor respective și de-a lungul căilor de comunicație ieftine și accesibile, va exista un procent mai mare din cultură furnizoare de materie primă decît în restul zonei.

Totodată, s-a avut în vedere ridicarea regiunilor înapoiate la nivelul celor fruntașe, prin extinderea culturilor ce dau producție-marfă și venit global mai mare. De exemplu, în Dobrogea și Moldova s-a mărit suprafața ocupată de culturi furajere pentru creșterea unor efective mai mari de animale, s-a extins cultura viței de vie în Dobrogea și a sfeclei de zahăr în nordul Moldovei etc.

Academia R.P.R. a întocmit soluțiile de zonare pentru fiecare regiune, pe zone de producție agricolă, urmînd ca în cursul acestui an Ministerul Agriculturii și Silviculturii să continue repartiția culturilor și speciilor de animale pînă la comună.

Zonarea producției agricole va contribui la organizarea rațională și mărirea producției agricole și la consolidarea sectorului socialist din agricultură.

Ing. NICOLAE SIRBU
din secția Economia
și organizarea agriculturii
socialiste de la I.C.A.R.

Un om și un tractor pentru 100 de hectare

(continuare din pag. 3-a)

muncii permite — printre altele — folosirea mai rațională a mijloacelor mecanizate, înlesnind totodată planificarea și efectuarea muncilor agricole în cadrul perioadei optime.

Este drept că la început ne-am izbit de unele greutăți în organizarea muncii după acest sistem, deoarece nu dispuneam de întregul utilaj necesar. Totuși, pentru a putea efectua fără întîrziere lucrările agricole de primăvară (arături, grăpat, discuit, aplicat îngrășăminte etc.), am repartizat mecanizatorilor o parte din mașinile și uneltele agricole existente în gospodărie (4 tractoare K.D. 35 și un tractor U.T.O.S. 22, 5 pluguri P3—30-S, grape cu colți, 5 grape stelate, polidiscuri vagon-dormitor, saca pentru motorină etc.). De asemenea, s-a asigurat aprovizionarea cu carburanți, lubrifianți și piese de schimb, asistența tehnică necesară etc. Pe lîngă acestea, potrivit contractului încheiat între conducerea gospodăriei și mecanizatori, suprafața de 500 de hectare a fost astfel aleasă, încît să permită folosirea cu randament sporit a mașinilor, înlăturîndu-se la maximum deplasările în gol.

— Dar despre mecanizatorii care lucrează după noul sistem ce puteți spune?

— Toți au o experiență îndelungată în exploatarea, îngrijirea și repararea tractoarelor și mașinilor agricole. Petre Holovate, bunăoară, unul din cei cinci, a obținut anul trecut împreună cu brigada sa rezultate frumoase în ceea ce privește îndeplinirea planului și economia de carburanți. Lucian Bădescu este foarte bun tractorist și mecanic; Tudor Ostroveanu e combainier; și ceilalți mecanici tractoriști sînt oameni de nădejde.

— Ce rezultate au obținut în campania de primăvară lucrînd după noul sistem?

— Datorită măsurilor luate, ei au izbutit să-și îndeplinească planul pe primul trimestru în proporție de peste 126 la sută. Arăturile pentru porumb au fost făcute la timp și în bune condiții agrotehnice. Pe întreaga suprafață cu grîu s-au aplicat îngrășăminte chimice (azotat de amoniu), iar grăpatul semănăturii a fost terminat în numai 5 zile. Acum mecanizatorii se pregătesc pentru însămînțatul porumbului. Așteptăm din zi în zi să ne sosească utilaj nou — 3 tractoare U.T.O.S. 26 precum și alte mașini și unelte agricole cu care putem completa seturile.

Elanul cu care muncesc cei cinci mecanizatori se datorește în cea mai mare măsură faptului că noul sistem de salarizare adoptat le creează posibilități sporite pentru mărirea cîștigului personal. Potrivit calculelor făcute, salariul mediu lunar al unui tractorist poate să ajungă în perioada lucrărilor în cîmp pînă la cca. 1.700 — 1.800 lei. Pe lîngă aceasta, membrii colectivului mai pot primi la sfîrșitul anului prime pentru depășirea planului de producție la grîu și porumb și anume: cîte 200 și respectiv 150 lei pentru fiecare tonă dată în plus peste plan. De asemenea ei beneficiază și de premii importante.

Iată pentru ce atenția mecanizatorilor este ațintită în primul rînd asupra calității lucrărilor. Ei știu că cu cît recoltele obținute vor fi mai bogate, cu atît și veniturile lor vor fi mai sporite.

★

Ne apropiam de o perdea de salcîmi, printre care se zăreau cîteva tractoare și un vagon-dormitor. Tractoriștii trebăluiau pe lîngă mașini, executînd îngrijirile respective. Ne-a ieșit în întîmpinare un tînăr scund, bine legat, cu părul tuns scurt și cu privirea vioaie. Era Lucian Bădescu, unul din cei cinci. Auzind pentru ce venisem, m-a rugat să nu uit să amintesc și de angajamentul pe care l-a luat colectivul lor: ca de pe cele 200 de hectare cu grîu să obțină, în loc de 1.450 kg. la hectar — cît este planificat — 2.000 de kilograme, iar la porumb cel puțin 3.000 kg de boabe la hectar.

N. FLORIAN

Poporul algerian vrea să devină liber!

De 29 de luni, eroicul popor algerian luptă cu arma în mînă pentru libertatea și independența țării sale.

Algeria — țară întinsă din nordul Africei — a fost înrobită de colonialiștii francezi încă din anul 1830. In cei 127 de ani care au trecut de atunci, marii capitaliști francezi au pus mîna pe uriașele bogății naturale ale Algeriei și au exploatat fără cruțare pe oamenii muncii din această colonie. Bogătașii francezi și autoritățile coloniale franceze au răpit țăranilor algerieni 13.000.000 hectare de pămînt de bună calitate. S-a ajuns la situația ca astăzi 6.000 bogătași francezi să stăpînească 2.165.000 hectare de pămînt fertil, în timp ce 391.000 mici gospodării ale țăranilor algerieni posedă împreună 1.850.000 ha de pămînt de proastă calitate din regiunile muntoase și din deșert. Din 534.000 gospodării țărănești, 400.000 nu pot trăi din rodul cules de pe ogoarele lor. Jefuiți de pămîntul lor strămoșesc, 1,5 milioane algerieni au devenit argați, proletari agricoli, dintre care de obicei cea mai mare parte nu găsește de lucru și trăiește într-o groaznică mizerie. In orașele și satele Algeriei domnește mizeria, mortalitatea infantilă, analfabetismul. Orice nemulțumire a celor 8 milioane algerieni băștinași a fost și este înăbușită în sînge de către autoritățile coloniale franceze.

Poporul algerian nu mai vrea să suporte jugul exploatării coloniale franceze. El dorește să urmeze exemplul popoarelor vecine ale Tunisiei, Marocului și Libiei, care și-au cucerit independența. Cînd în toamna anului 1954 cuțitul exploatării și al asupririi a ajuns pînă la os, masele muncitoare din Algeria au dezlănțuit lupta armată împotriva colonialiștilor. Guvernanții francezi au răspuns la acțiunea justă a poporului algerian cu cea mai cruntă teroare. In Algeria au fost aduse forțe de represiune, însumînd peste 500.000 de oameni, pentru a înăbuși în sînge mișcarea națională de eliberare. Numai în ultimii doi ani, 300.000 de algerieni au fost uciși, iar 125.000 aruncați în închisoare și în lagăre de concentrare.

Popoarele lumii condamnă în modul cel mai hotărît războiul de exterminare pe care autoritățile coloniale franceze îl desfășoară împotriva poporului algerian.

Ca și în trecut, poporul algerian se bucură în primul rînd de sprijinul frățesc al oamenilor muncii din Franța în frunte cu gloriosul Partid Comunist Francez. Nu există zi în care oamenii muncii din Franța — muncitori, țărani, intelectuali — să nu desfășoare manifestații și greve de protest, cerînd încetarea războiului murdar împotriva poporului algerian.

La chemarea secretariatului Federației Sindicale Mondiale, milioane de oameni ai muncii din întreaga lume organizează între 7-14 aprilie o săptămînă de solidaritate internațională cu oamenii muncii și întregul popor al Algeriei. Popoarele cer încheierea unui acord pentru încetarea focului în Algeria, evacuarea forțelor militare franceze și acordarea independenței Algeriei.

Evenimentele internaționale au dovedit cu prisosință că forțele reacțiunii, ale colonialismului și ale războiului nu pot opri în nici un fel și nici unde roata istoriei. Cu sprijinul forțelor progresiste din întreaga lume, poporul Algeriei va învinge în lupta sa grea pentru cucerirea libertății și a independenței țării sale.

GH. ADAM

Uniforma atlantică a hitleristului Speidel

Un ropot surd de tobe. O comandă scurtă. Și în curtea palatului de la Fontainbleau, un detașament de soldați francezi prezintă arma pentru onor generalului german Hans Speidel, noul comandant al forțelor terestre ale N.A.T.O. din zona centrală a Europei.

In aceeași clipă, pe bulevardul Bonne Nouvelle din plin centrul Parisului, un grup uriaș de baloane albastre, albe și roșii — culorile drapelului francez — susțin în aer o banderolă purtînd inscripția: „Afară cu Speidel".

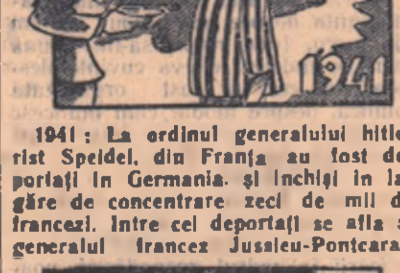
Pe o altă stradă principală din Paris defilează un cortegiu impresionant. Sute de oameni, îmbrăcați în haine vărgate — uniforma foștilor deținuți din lagărele de exterminare hitleriste — trec purtînd pancarte pe care scrie: „Afară cu Speidel".

La cîteva kilometri de Fontainbleau — cartierul general al forțelor N.A.T.O. — zeci de bărbați, femei, copii s-au adunat în jurul mormintelor celor 36 de antifasciști, împușcați de hitleriști la Arbonne. Coroanele de flori de pe morminte poartă o singură inscripție: „Afară cu Speidel".

★

...Speidel și-a început cariera militară de tînăr. La izbucnirea celui de-al doilea război mondial, — de-acum locotenent-colonel — are un post de conducere în brigada 33 de infanterie. Pentru „merite deosebite" în campania din Franța, — orașe distruse și civili nevinovați asasinați — Hitler îi acordă svastica de diamant în gradul de cavaler și-l numește adjunct al generalului Otto von Stulpnagel. In funcția pe care o deține, Speidel este principalul vinovat pentru executarea de ostatici, reprimarea sălbatică a actelor de rezistență, deportarea populației civile. Asemenea „state de serviciu" meritau fără îndoială o avansare din partea „führerului". In primăvara anului 1942, Speidel este trimis pe frontul de răsărit ca șef al statului major al corpului V de armată din Ucraina și apoi al armatei a 8-a hitleriste. Documente capturate de trupele sovietice dovedesc că Speidel poartă întreaga răspundere pentru toate acțiunile trupelor care făceau parte din această armată, în special pentru tactica pămîntului ars și a nimicirii populației pașnice.

In 1950, iată-l pe Speidel în funcția de consilier militar al guvernului Adenauer. El găsește aci vechi „prieteni". Foștii S.S.-iști folesc în toate posturile de comandă din Germania occidentală. Din cei 180 ofițeri care compun statul major al Ministerului de război de la Bonn, 120 au aparținut fostului stat major hitlerist. Speidel se simte aci în largul său. In 1954, acordurile de la Paris sînt semnate. Germania occidentală intră oficial în N.A.T.O. (Pactul Atlanticului de Nord), iar doi ani mai tîrziu, în pofida voinței poporului francez, insultînd memoria milioanelor de bărbați și femei împușcați, omorîți în camerele de gazare și în lagărele de exterminare hitleriste, Speidel sosește în Franța ca proaspăt general al forțelor N.A.T.O.

1941: La ordinul generalului hitlerist Speidel, din Franța au fost deportați în Germania, și închiși în lagăre de concentrare zeci de mii de francezi. Intre cei deportați se afla și generalul francez Jussieu-Poncaral.

1957: Speidel, de astădată e numit comandant al forțelor terestre ale pactului Atlanticului de Nord din zona Europei Centrale, iar generalul francez Jussieu-Poncaral, care fusese deportat de hitleriști, servește acum ca adjunct al hitleristului Speidel...

★

Un val de mînie a cuprins întreaga Franță. Claude Marty, un tînăr al cărui tată — erou al rezistenței — a fost împușcat de hitleriști, refuză să se prezinte la cazarmă. Este arestat. Alți 90 de tineri refuză, de asemenea, să se prezinte în cazărmi. „Nu vrem să servim sub ordinele criminalului Speidel" — răspund tinerii francezi.

In fața valului popular de proteste, Speidel dă înapoi. Cere să demisioneze. Ministrul Apărării Naționale din guvernul francez, Bourges Maunoury, îl convinge să rămînă la postul său.

Dar hotărîrea adevăratei Franțe, a Franței eroice și martire, este alta decît a guvernanților săi atlantici. O spune cel mai bine scrisoarea celor 17 mame din orășelul martir Oradour, adresată președintelui Republicii:

— „Cei cîțiva copii din Oradour care au scăpat de masacrul hitleriștilor sînt astăzi tineri în floarea vîrstei. In curînd, ei vor fi chemați sub arme. Vă declarăm solemn, domnule președinte că nu vom îngădui niciodată ca ei să fie sub comanda asasinilor fraților și părinților lor!"

S. LEONARD

Selecțiuni din programul radio

In săptămîna 14—20 aprilie a.c. recomandăm cititorilor noștri să asculte următoarele emisiuni de radio:

Programul I.

Duminică 14 IV. Orele 10.00 — emisiunea „De toate pentru toți"; 14,30 — Microradiomagazin; 18,30 — emisiunea „Drumeții veseli"; 19.05 — Teatru la microfon; „Apus de soare" de Barbu Delavrancea; 22.15 — Noi înregistrări de muzică populară romînească ale cîntăreței Maria Lătărețu. **Luni 15 IV.** Orele 7.35 — Din cîntecele și jocurile popoarelor; 9.30 — emisiunea „Știința învinge"; 17.45 — emisiunea „Vorbește Moscova!"; 19.10 — Cîntece cerute de ascultători; 20.00 — Emisiunea „Dintr-un bob să iasă o sută"; 21.25 — Din comoara folclorului nostru. **Marți 16 IV.** Orele 9.30 — „Prietena noastră cartea": Pastelurile lui Vasile Alecsandri; 10.00 — Din muzica popoarelor; 16.15 — Emisiunea „Vreau să știu"; 18.15 — Să învățăm limba rusă cîntînd; 18.35 — Muzică populară. **Miercuri 17 IV.** Orele 11.03 — Teatru la microfon: „Moștenitorii lui Rabourdin", după comedia lui Emile Zola; 13.05 — Cîntece și jocuri populare romînești; 16.00 — Reportajul „Expeditor" — Uzinele „Semănătoarea"; 16.15 — Emisiunea „Inșir-te mărgărite": Creangă povestind copiilor — „Făt frumos fiul iepei"; 17.40 — Orchestra „Doina Argeșului"; 18.00 — Emisiunea „Vorbește Moscova!"; 21.15 — Seară literară: „Ștefan, Ștefan, Domn cel Mare". **Joi 18 IV.** Orele 12.00 — Muzică populară; 12.35 — „Figura lui Ștefan cel Mare în creația compozitorilor noștri"; 15.30 — Cîntece și jocuri populare romînești; 18.15 — Emisiunea „Vorbește Moscova!"; 18.45 — Cîntece revoluționare. **Vineri 19 IV.** Orele 10.00 — Soliști instrumentiști de muzică populară romînească; 11.23 — „In întîmpinarea Festivalului"; 12.35 — Muzică tradițională de nuntă; 17.50 — Muzică populară romînească; 18.30 — Din viața muzicală a orașelor și regiunilor patriei; 20.15 — Teatru la microfon: „Noi, cei fără de moarte", de Mihail Davidoglu. **Sîmbătă 20 IV.** Orele 6.25 — Cu cîntecul pe ogoarele patriei; 7.10 — Jocuri ale popoarelor; 16.15 — Emisiunea „Vorbește Moscova!"; 20.00 — Pagini de satiră și umor; Satire populare romînești; 21.00 — Cronica evenimentelor internaționale; 21.15 — Mari orchestre de muzică populară romînească.

Programul II.

Duminică 14 IV. Orele 8.00 — Emisiunea „Radio Tepeluș"; 9.35 — De vorbă cu medicul nostru; 14.50 — Hai să întindem hora mare; 16.00 — Emisiunea „Vorbește Moscova!"; 18.30— Din melodiile preferate de ascultători; 21.15 — Radiomagazin. **Luni 15 IV.** Orele 14.03 — Orchestra „Barbu Lăutaru"; 17.30 — Muzică populară; 19.15 — Teatru la microfon: „Pescărușul", după piesa lui A. P. Cehov. **Marți 16 IV.** Orele 18.10 — Program executat de orchestra „Brîulețul" din Constanța; 19.00 — Din cîntecele prieteniei între popoare; 19.15 — Evocări literare: Barbu Delavrancea; 21.05 — Din cele mai cunoscute melodii populare romînești. **Miercuri 17 IV.** Orele 15.00 — Muzică populară din diferite regiuni ale țării; 17.30 — Cîntă orchestra Constantin Bîrsan; 19.20 — Pentru fiecare melodia preferată. **Joi 18 IV.** Orele 14.40 — Muzică populară romînească; 16.20 — Noi înregistrări de muzică populară romînească 17,50 — Curs de limba rusă; 18.15 — Emisiunea „Zilele vieții noastre": „Tractoriștii", schiță de Dionisie Șincan; 20.30 — Muzică populară; 21.30 — Figura lui Lenin oglindită în literatura sovietică. **Vineri 19 IV.** Orele 17.00 — Cîntece pe versuri de St. O. Iosif; 17.15 — Emisiunea „Vorbește Moscova!"; 18.10 — Noi înregistrări de muzică populară romînească. **Sîmbătă 20 IV.** Orele 14.03 — Răsună cîntecul și jocul pe întinsul patriei; 15.35 — Melodii populare; 17.15 — Tribuna radio: „Despre fabricarea îngrășămintelor chimice"; 19.45 — Interpreți de altădată ai muzicii populare romînești.

★

Ascultați duminică la orele 7.30 pe programul I, emisiunea „Sfaturi pentru țărani": Combaterea bolilor și dăunătorilor culturilor agricole, iar în cursul săptămînii, în fiecare zi la orele 6.15, pe același program, emisiunile agrare, după cum urmează: luni — „Despre producerea semințeî hibride de porumb", marți — „Raid-anchetă pe tema analizării vitezei zilnice de lucru la muncile agricole de primăvară", miercuri — „Din experiența unei stațiuni de mașini și tractoare fruntașe", joi — Ancheta noastră: „Ce metode aplicați pentru a obține în acest an o recoltă bogată de porumb?", vineri — „Desfășurarea lucrărilor agricole de primăvară într-un raion cooperativizat", sîmbătă — „Vești din gospodăriile agricole de stat fruntașe".

De asemenea, vă recomandăm să ascultați duminică la orele 17.00 pe programul I și joi orele 19.05 pe același program „Jurnalul satelor".

Bilanțul asociației „Recolta" îndemn spre noi succese

Zilele călduroase ale primăverii și-au depășit și ultimul... adversar, vestind anotimpul drag tuturor sportivilor. Tinerii sportivi ai satelor noastre, colectiviștii din **Valea Nirajului**, muncitorii agricoli din satele **Timișoarei** sau ale **Oradei**, țăranii muncitori și întovărășiții din comunele **Dobrogei** noi se vor întîlni iarăși, duminică de duminică, pe izlazul de la marginea satului lor pe stadionul de tip colhoznic, pe terenurile de volei sau de fotbal.

De cîteva zile s-a dat „startul" în cea de a doua ediție a Spartachiadei de vară a tineretului, competiție devenită tradițională. Din zeci de comune, din **Răcăciunii Bacăului**, de la **Aleșd**, din **Curcani** și **Poiana**, de la **Ortișoara** și **Recaș**, ne-au și sosit primele vești despre pregătiri, antrenamente, înscrieri...

Surprinde oare astăzi pe cineva avîntul cu care tinerii sportivi de la sate se întrec în numeroasele competiții? Credem că nu! Intensa activitate a asociației sportive **Recolta** a devenit cunoscută tuturor iubitorilor de sport. Dar, puțini sînt cei care au cunoscut această activitate nu numai din imaginea care i-a întîmpinat în popasul făcut la **Frumușeni**, **Orlat** sau **Cogealac** ci și din plăcuta lectură a unor cifre care alcătuiesc bilanțul deosebit de bogat al realizărilor obținute de tînăra asociație sportivă **Recolta**.

La sfîrșitul anului trecut asociația **Recolta** cuprindea un număr de 4.809 colective sportive (ceea ce reprezintă o creștere de 809 colective sportive față de anul 1955) în cadrul cărora activează 429.475 tineri și tinere. Sportivilor de la sate le-au fost puse la dispoziție 8.867 de baze simple și complexe.

Despre munca de pregătire multilaterală a tinerilor sportivi de la sate, vorbesc, tot atît de grăitor, alte cifre: 168.475 de purtători ai insignei G.M.A. gradul I, 1558 purtători ai insignei G.M.A. gradul II, 32.393 sportivi clasificați. Iată rodul muncii colectivelor sportive. Iată frumoasele rezultate obținute de cei 7.877 de instructori sportivi.

Uriașa dezvoltare pe care a cunoscut-o în ultima vreme mișcarea sportivă în satele patriei noastre este, de asemenea, puternic ilustrată de masiva participare a tineretului sătesc în competițiile de masă. Anul trecut, la cele două ediții ale **Spartachiadei** și la tradiționalele întreceri de cros au luat parte peste 3.000.000 de participanți.

Cele mai frumoase rezultate le-au obținut în anul trecut consiliile regionale sportive ale asociației **Recolta** din regiunile: **București** (52 puncte), **Cluj** (76 puncte), **Constanța** (77 puncte) etc. Clasamentul celor mai harnice consilii orășenești, fruntașe în îndeplinirea angajamentelor pe anul 1956, oglindește, de fapt, dezvoltarea sportului sătesc în regiunile noastre. Vorbind despre cei care și-au adus aportul în mod deosebit la obținerea unor asemenea rezultate nu putem trece cu vederea nici munca entuziastă a activiștilor sportivi din raioanele fruntașe: **Bistrița** (541 puncte), **Reghin** (429 puncte), **Sighet** (427 puncte) etc.

Sportul sătesc a cunoscut însă de-alungul anului 1956 și numeroase deficiențe care au împiedicat obținerea unor rezultate și mai bune. In unele regiuni ca: **Bacău**, **Regiunea Autonomă Maghiară**, **Oradea**, **Hunedoara** sau în unele raioane ca: **Tîrgoviște**, **Tg. Neamț**, **Sighișoara**, **Șimlău**, **Medgidia**, activitatea sportivă s-a desfășurat cu multe lipsuri, angajamentele anuale n-au fost îndeplinite, tineretul sătesc nu a fost angrenat în practicarea organizată a sportului.

Cu un astfel de bilanț se prezintă asociația **Recolta** acum în pragul unui sezon sportiv mai bogat ca oricînd, în pragul reluării activității sportive în aer liber. Acest bilanț poate constitui pentru activul asociației **Recolta** un prilej de justificată mîndrie dar și un îndemn spre lichidarea lipsurilor manifestate, un îndemn spre obținerea de noi și cît mai importante succese — prețioase contribuții la dezvoltarea și continua întărire a mișcării noastre sportive.

Rectificare

In nr. 308 al ziarului nostru din 9 aprilie a.c. în materialul intitulat „Discuții în legătură cu lucrarea „Desecări" de ing. V. Blidaru", coloana a 3-a, aliniatul 3, ultimele două rînduri se vor citi: In schimb se introduc altele fără utilitate pentru țara noastră.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"